

Een gheestelijck lust hofken

Met schoone lieffelijcke geestelijcke ghesanghen beplant,
door eenen Catholijcken pastoor

bron

Een gheestelijck lust hofken, met schoone lieffelijcke geestelijcke ghesanghen beplant, door eenen Catholijcken pastoor. Samuel Arntszoon, Emmerik 1632

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ghe009ghee01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

dbnl

Voorrede tot die Christelicke Catholijcke jeught.

Gelijck men siet, Catholijcke jeucht, met wat kracht, Godt betert, die onsuyvere *ende* onmanierlijcke ghesanghen des werelts, die jonghe ende teere herten verkeeren, alsoo dat die wereltlijcke, die malcanderen tot soodanige trecken, ja oock leeren het ampt van den versoecker, den geest der onsuyverheyt soo levendigh bedienen, dat sy de menschen van haer verstandt t'eenemaal berooven.

Also daer tegen vindtmen in geestelijcke *ende* Godtlicke lofsanghen dat onsen geest wonderlijc daer in wort vermaect, *ende* opgeheven tot betrachtige der Godtlijcker dinghen, bysonder als die niet alleen met wterlijcke lippen, maer wt eenen innerlicken yver werden gesongen. Waerom de heylige Apostel *Paulus* so ernstelijc tot sodanige geestelijcke gesangen vermaent, want alsoo spreeckt hy in den brief tot den *Ephes.* wordt vervult met den heylighen ⁺ Geest, sprekende onder malcanderen

⁺*Ephes.* 5.

met Psalmen, lofsangen, ende Geestelijcke liedekens, singende ende speelende in uwe herten den Heere. Welcke woorden ⁺hy oock schrijft tot die *Colossensen*.

De cracht van geestelijcke gesangen bekent in sich de heylige *Augustinus* int ⁺*Coloss. 3.* beginsel sijnder bekeeringe, betuygende hoe dat hy beweecht is gheworden door die lofsangen van den heyligen *Ambrosius* ⁺ ghemaect: hoe seer, spreekt hy, schreyden ick, onder de liederen ende lofsanghen, grondelijck beweeght sijnde door die ⁺*Lib. 9 Conf. cap. 6.* soet-luydende stemmen uwer Kercken o Heer ! dese stemmen clincken in mijne ooren, ende uwe waerheyt vliet al smeltende in mijn herte. Hier wt rees, ende ontstack in my een yver der Godtvruchticheydt, ende mijn tranen liepen, ende ick was vermaect daer in.

⁺De heylighe *Christostomus* schrijft dit van geestelijcke ende wereltlijcke lofsangen: *Quemadmodum ubi quidem est coenum, eo porci concurrunt: ubi autem sunt aromata, & suffitus apes illic habitant. Ita quidem ubi sunt meretricia cantica, illuc congregantur daemones: ubi autem Cantica Spiritualia, illuc advolat Spiritus gratia.* ⁺*In Psal. 41.* Dat is: gelijk de ver-

kens loopen na den slijc, maer die Byen na welruyckende kruyden, ende goede reucken: Alsoo daer oneerlijcke liedekens gesongen werden, daer vergaderen sich de duyvelen; maer tot de geestelijcke liedekens comt vliegen de ghenade des heyligen Geests. Dit segge ic, seyt hy voorder, om dat ghy niet alleen Godt sult loven, maer oock, dat ghy u kinderen ende huysvrouwen sult leeren sulcke liedekens singen: niet alleen als sy breyen of eenich ander werck doen, maer boven al aen de tafel, etc.

Den yver van de eerste Christenen is hier in groot geweest: Gelijk den heyligen *Hieronymus* bekent, dat die luyden ⁺ achter de ploech hebben dat *Alleluia* gesongen, dat den maeyer in sweet sijnes aengesichts, ende den wijnstock-snijder, haer met ⁺*Ep. 17. ad Marcelli.* Davids Psalmen hebben vermaect, dit sijn, seyt hy de amoreuse ⁺ liedekens in dese landen. Ja dat ooc de cleyne kinderen, noch stamelende hebben dat *Alleluia* ⁺*Ep ad laetam.* gesongen. Om dese voetstappen van onse lieve Christelijcke voorvaderen na te volgen, sijn u Christelijcke joncheyt tot dienst, dese gesangen by een gesocht, ende sijn bycans alle op

wereltlijcke bekende voysen gebracht datmen also hier mede van lichtveerdige ende oneerlicke gesangen tot geestelijcke mach getogen worden, volgende daer in den heyligen *Ephrem* over duysent ende ⁺ sommige hondert jaren, die van Godt verweect sijnde om het vergift der Ketterien *Bardesanes* (die sijn ketterije met soet-klingende lofsangen voortbracht, ende een yegelijc voorstelden tot verderf van velen)wt te roeyen, heeft die voysen van den Ketter *Bardesanes* aengenomen, om dat die seer soet waren, ende dat volc die selvige heel was toegedaen, ende heeft op die voysen Catholijcke ende geestelijcke woorden gebracht, ende heeft also dat volc int Catholijcke gelove gehouden. ⁺*Sozomenus lib. 3. Hist. cap. 15*

Neemt dan aen dese gesangen, vermaeckende u daermede in uwen arbeyt, in tijt van vrolicheden, in gheselschappen, dat also altijt God van ons mach gepresen werden, ende oock den inval des Satans met geestelijcke liedekens mach teghenstandt geschieden, tot dat ⁺ wy int geselschap der heyligen daer boven dat *Alleluia* in eeuwicheyt mogen singen. Vaert wel, ende gebruyckt dit Hoofken tot salicheyt uwer sielen. ⁺*Tob. 13. Apoc. 19.*

AMEN.

Catechismus oft Christelijcke leeringhe op rijm ghestelt.

GOdt heeft u mensch gheschapen ⁺
 En die werelt van niet,
 Om dat ghy sout gheraken
 Tot 't hemelsche joliet.

V ziel sal altijd leven,
 Maer 't lichaem eens vergaet
 Gheloof, Hoop, Liefde gheven
 Hulp teghen alle quaet.
 Mint Godt, hout sijn ghebodt,
 Hoopt loon, vreest 's hellen brant,
 Och eeuwich is soo lanck.

Een Godt in dry persoonen ⁺
 Ghelooft, en oock hem vreest,
 Godt Vader, Godt den Sone,
 En Godt de Heyligh Geest,

Even oudt, wijs, en machtigh, ⁺
 Zijn sy, en even goet,
 Den Soon voor ons waerachtigh
 Heeft uytghestort sijn bloet.
 Mint Godt, hout sijn ghebodt,
 Hoopt loon, vreest 's hellen brant,
 Och eeuwich is soo lanck.

Een Maghet was sijn moeder ⁺
 Hy sterf aen 't Kruys de doot
 De Vaders, als behoeder,
 Track hy uyt 's hellen noot,
 Van daer is hy verresen,
 Hy klam tot 's hemels troon,

⁺*Het eynde vvaer toe den
 Mensch is gheschapen.*

⁺*Artijckelen des geloofs.*

⁺*Belijdinghe der H.
 Dry-vuldigheyt.*

⁺*Mensch wordinghe Christi.*

Ten joncsten dagh sal wesen
Rechter, en gheven loon.

Mint Godt, &c.

+Ghelooft de Roomsche Kercke,
Die door belijders bloedt,
Schriftuer, en wonder wercken
Staet vast en blijft behoet,
Hier vloeden uyt de wonden
Van Christus klaer fonteyn
Vergiffenis der sonden,
Verdiensten in 't ghemeyn.
Mint Godt, &c.

+Die H. Kercke.

V lichaem sal verrijsen
En van de doot op-staen,
En na des deuchts uytwijzen
In 't eeuwich leven gaen:
Oft sal om sonde dalen
In 't vyer dat altijd brandt,
Dient dan Godt, soeckt te halen
Der Heylighen bystant.

Mint Godt, &c.

+1. Voor al mint Godt den Heere.

2. En sweert niet ydelijck.

3. Den sondagh suldy eeren,

Met deughden heylighlijck.

4. V ouders mindt en eert.

5. En slaet oock niemandt doot

6. V van onkuysheydt keert.

7. Steelt niet al zijdy bloodt.

Mindt Godt, &c.

8. En geeft geen valsch ghetuygen.

9. Soeckt niemants bedde-ghenoodt.

+De thien geboden.

10. Wacht u van 't herte te buyghen
 Tot vrent goet kleyn oft groot.
 Dus soeckt ghy 's hemels vrede
 Bemint den Heer u Godt,
 Bemint u naesten mede,
 Dit's der gheboden slot.

Mint Godt, &c.

Houdt oock 't gebodt der Kercken,

1. En werckt des Feestdaegs niet, ⁺
2. Hoort Misse met goet aenmercken,
3. Vast als sy 't u ghebiedt.
4. Eens 's jaers biecht al u sonden,
5. Te Paesschen Hoogh-tijt houdt,
 En hoort naer mijn verkonden
 Elcx Sacraments inhoud.

Mint Godt, &c.

1. 't Doopsel vergeeft d' erf-sonde, ⁺
2. 't Vormsel sterckt onsen moet,
3. De Biechte gheneest de wonde,
4. Godts lichaem de ziel voet,
5. Het Heyligh Oly krachtigh
 In 't uysterste verlicht,
6. Het Priesterdom hooghmachtigh
 Den staet der Kercken sticht.

Mint Godt, &c.

7. Het houwelijck met kinders
 Der Christen kerck vermeert
 Om te zijn Godts beminders,
 Dus moet het zijn ghe-eert.
 Schout de hoofd-sonden seven:
 Meer als quaet fenijn:
 De deughden wilt aenkleven,

⁺*Die geboden der H. Kercke.*

⁺*De seven H. Sacramenten.*

Die haer contrarie zijn.

Mint Godt, &c.

+1. Vrecheyt, 2. en hooverdije,
3. Onkuysheyt, 4. gulsighmont,
5. Nijdt, 6. Gramschap, 7. Luyaerdije.

Hoort nu der deughden vont,

+1. Hebt liefd', 2. weest oodtmoedigh,
3. Zijt matigh, 4. end' eerbaer,
5. Neerstigh, 6. mildt, 7. en sachtmoedigh,

't Welck deughden zijn voorwaer.

Mint Godt, &c.

+Maer wilt ghy volmaeckt wesen

1. Arm, 2. en gehoorsaem zijt,
3. En suyver, want door desen
Den rechten wegh u leyt.

+1. Smorgens danckt God den Heere,

2. Propoost van deughden maeckt,
3. En Godt met wercken t'eeeren,

Dus bidt en altijt waeckt.

Mint Godt, &c.

+By dagh denckt alle uren
Godt siet my, die doot naeckt,
De siel sal eeuwich dueren,
Dus u boos leven staeckt.

+1. Looft t'savonts Godts weldaden,
2. Op alle u wercken let,
3. Bidt hem om sijn ghenaden,
En maeckt een goet opset.

Mint Godt, &c.

Is 't dat ghy biecht u sonden

1. Bedenckt wel u misdaet,

+Die seven hoofd-sonden.

*+De seven contrarie
deughden.*

+Dry Euangelische raden.

*+3 Oeffeninghe voor
smorghens op te staen.*

+Oeffeninghe door den dagh.

*+3 Oeffeninghe om tsavonts
slapen te gaen.*

2. Hebt leet uyt 's herten gronden, ⁺
 3. Neemt voor te schouwen 't quaet:
 Wilt ghy Christum ontfanghen,
 Gaet nuchter wel bereet,
 Ootmoedigh, met verlanghen,
 Sterck met gheloof bekleet.
 Mint Godt &c.

⁺*Maniere om te biechten.*

Wel aen dan Catholijcken ⁺
 Leeft nu naer Godts ghebodt
 Wilt van de deucht niet wijcken
 Door 's werelts goetd versot.
 Al die daer leeft in sonden,
 Och vreest des hellen brant,
 Christus thoont sijn vijf wonden,
 Druckt die in u verstant.
 Mint Godt, &c.

⁺*Maniere om het H.
 Sacrament te ontfangen.*

Morgen lof-sanck, wt verscheyden lof-sangen der Kercken.

Op de wijze: Nu lovet Godt in 's Hemels throon.

NA dat ons lichaem teer en swack,
 Heeft nu ghebruyckt des slaeps ghemack
 En wy van onsen bed opstaen,
 O Heere wilt van ons niet gaen.
 Drijft alle duysterhey van 't hert,
 En oock des Duyvels banden swert,
 Al onse slaperhey verjaeght,
 Dat ons den slaep niet en vertraecht.
 Reyckt o Godt uwe rechterhandt,
 Dat wy door u hulp en bystandt

Vlijtigh opstaen en u met sanck,
Loven en weten altoos danck.

Ons tonge moet u loven eerst,
Na u dorst mijn hert aldermeest,
Weest o Jesu, die ick bemin,
Van onse wercken het begin.

Hebben wy door des vyants list,
Des nachts van uwe Wet ghemist,
O Godt door u genade soet
Genadighlijck die schult uytdoet.

Christus o Godt wy bidden u,
Vervult ons hert met u licht nu,
En schickt dat vuyr van uwen Geest
In ons kranck hert, en dat geneest,

Brengt ons alsoo ten avontstondt
Dat noch ons handen, noch den mondt
Noch oock dat lichaem, noch 't gesicht.
Worden met een'ge sond betight.

Doet ons vermijden alle quaet,
In spijs en dranck al overdaet.
Dat ons geen misdaet en besmet,
Of onsen yver niet belet.

Laet ons den dagh met 'sherten vreughd
Aengaen, en sluyten in de deughd,
Leven met vrees en weerdigheyt
In uwe teghenwoordigheyt.

Genadige vader ons dit geeft,
En die met hem ghelijck Godt leeft,
O eeuwigh Soon, en Heyligh Geest,
Onser altijt barmhertigh weest.

Dat avondts gebedt.

Op de wijze: Geeft my te drincken na mijnen dorst.

ALmachtigh Heere Jesu goet,
 V sy lof en danck toegeschreven
 Die my van veel quaets hebt behoet ⁺
 En veel weldaden hebt gegeven.
 Hebt my tot noch bewaert int leven,
 Van u heb ick kost, kleeer, en tijt,
 En al mijn nootdruft, Heer verheven ⁺
 Dus weest altijd gebenedijt.
 Verlicht my Godt, dat ick sien mach
 Hoe mijn siel is ghestelt van binnen,
 Dickmaels heb ick van desen dagh ⁺
 My afgekeert van uwer minnen,
 Ick heb gevolght mijn eygen sinnen,
 Veel ydelheyts heb ick gedaen
 Maer nu wil ick o Heer beginnen
 Te nemen een nieu leven aen.

Eylaes ick heb my seer ontgaen ⁺
 In woorden, wercken en gedachten,
 Seer flau in uwen dienst ghestaen,
 Op u, o Heer, ick weynich achten,
 En dienden niet uyt al mijn crachten,
 Ick dede quaet niet min, noch meer,
 Of 't oordeel niet waer te verwachten
 Dus weest doch mijns genadigh Heer.

Het is my leet, dat ick soo seer
 V heb vertoornt door mijne sonden,
 Ick hoop, dat ick van nu niet meer

⁺*Puncten des avonts
 ghebedts.*

⁺*1. Danc-segginge.*

⁺*2. Bidden om kennisse der
 sonden.*

⁺*3. Bekentnisse der sonden.*

+Sal werden in het quaet bevonden,
 Dus bid ick door u roode wonden
 Wilt in ghenade my ontfaen,
 Op dat ick reyn, en heel ontbonden
 Doorloopen mach der deughden baen.

Bewaert my Godt in desen nacht

+Van sonden, en van alle vlekken
 En van des boosen vyants macht,
 Die my soeckt in sijn net te trecken,
 Met deughden wilt mijn siel bedecken,
 Maria maeght komt my te baet,
 O Engel Gods, wilt my vroegh wecken
 Dat ick Godt diene vroegh en laet.

Jesu bewaert dit Huysgesin,
 Vader en moeder, oock mits desen,
 Dees plaets, en die daer wonen in,

+Beschermt o Jesu Godt gepresen,
 Mijns vrienden helper wilt oock wesen,
 Mijn broeders, susters van gelijk,
 En die my hebben goet bewesen
 Geeft altesamen 't Hemelrijck.

+4. *Leet-vvesen.*

+5. *Bevelen aen God de H.
 Maria, en sijnen Engel.*

+6. *Bidden voor 't geheel
 huys-gesin.*

Die benedictie des Tafels.

Op de wijze: Het viel een hemels douwe.

Wilt, Heer, gebenedijden
 Met uwen seghen schoon
 Ons spijs tot allen tijden,
 En onsen dranck ydoon:
 Die wy hier nutten sullen
 Met danckbaerheit voorwaer,

En wilt ons oock vervullen
Met uwen geest seer claer. Die wy, &c.

O Godt Vader vol weerden,
Weest doch genadigh soet,
Ons menschen op ter eerden
Barmherticheyt ons doet.
Geeft ons u gracy reyne,
Bidden wy Heere Godt,
Te leven groot en cleyne,
O Heer, na u gebodt. Geeft ons, &c.

Want ghy wt liefden ader,
Ons alle voedt en spijst,
Dus hier nu allegader
Godt danckbaerheyt bewijst,
Wilt hem prijsen en loven
Al dat ter werelt leeft,
Door sijn goetheyt van boven,
Hy ons spijs en dranck geeft. Wilt, &c.

Godts benedictie puere
Die moet over ons sijn,
Die ons tot aller uere,
Voor die eewighe pijn
Al heeft willen bevrijden
Want hy aen 't cruyce bloot,
Voor ons heeft willen lijden,
Sterven de bitter doot. Al heeft, &c.

Dus weest nu al genegen
Tot Christus cruyce goet,
Teeckent u met den segen
Van 't cruyce met ootmoet,
Eet drinckt als wijs beraders
Te samen minst en meest,

In den name des Vaders,
Des Soons, des Heylighs Geest,
Eet, drinckt, &c.

Dancksegginge na den eten.

Op de wijze: Weest gegroet Maget Maria verheven.

LAet ons al loven,
Prijsen ende dancken,
Godt van hier boven,
Die ons kost en drancken,
Nu heeft gegeven,
En noch hier beneven,
Ons spaert int leven.
 Laet alle dinghen,
Heer u lof belijden,
Die vromen singhen
En gebenedijden,
Laet ons met desen,
Heere Godt ghepresen,
Danckbaer oock wesen.
 O Godt genadigh,
Milt, goet, en rechtveerdigh,
Ghy geeft gestadigh,
Al zijn wy 't onweerdigh,
Ons dranck, en spijsen,
Hierom wy u prijsen,
En eer bewysen.
 Wilt oock versaden,
Ons ziel Godt almaghtigh,
Door u ghenaden,

En u woort waerachtigh,
 Laet ons al weten,
 Dat wy in het eten
 V niet vergeten.

Heer in u gaven,
 Moeten wy u eeren,
 Want ghy u slaven,
 Kost geeft ende kleeren,
 Godt uwen Vader,
 Godt uwen versader.
 Looft allegader.

Wilt, Heer, oock loonen,
 Die ons in dit leven,
 Weldaet betoonen,
 Die ons goet oock gheven,
 Hoort ons ghebeden,
 Laet al d'overleden
 Rusten in vreden.

Lof sy den Vader,
 Lof sy Godt den Sone,
 Lof sy te gader
 De derde persone,
 Dees drie te samen
 Moet zijn na 't betamen
 Lof, prijs, eer, Amen.

Een ander dancksegginge.

***Op de wijze: Ierusalem ghy schoone stadt. Ofte: Een Ruyter en een meysken
 jonck.***

LAet ons den Heere danckbaer zijn
 Wilt hem hier loven ende prijsen,
 Die ons al spijst op elck termijn,
 't Is recht dat wy hem lof bewijsen.

Die ons, &c.

Wilt loven zijnen name soet,
 Die ons door sijn macht kan versaden
 Elck hem met lofsang prijsen moet,
 Dat hy ons spijst door zijn genaden.

Elck hem, &c.

Vervult sijn wy met spijs en dranck,
 Door zijn goetheyt tot ons weldadich
 Dus moeten wy hem spreken danck,
 Aenroepen zijnen naem ghestadich,

Dus moeten wy, &c.

Dus u met herten tot hem keert,
 En vout u handen al bequaeme,
 En bidt als Godt ons heeft geleert
 Seggende Vader onser t'same.

En bidt, &c.

Vader onser.

O Heer wy bidden nu voor 't slodt,
 Wilt doch oock onse sielen spijsen,
 Op dat wy al na u gebodt,
 Leven, en 't eewich niet verliesen.

Op dat, &c.

Wilt haer oock ingedachtich zijn,
 Die in u liefde zijn verscheyden
 Dat sy bevrijt van alle pijn,
 Mogen haer eewichlijck verblijden.

Dat sy, &c.

Princelick Godt genade doet

Dat wy door Christum eens verwerven
 Genade door sijn dierbaer bloet
 Salich te leven, en te sterven.

Dat Vader onser.

Op de wijze: Ick stondt op hooge bergen. Ofte: Ick heb de groene straten.

ONs Vader Godt gepresen,
 Die inden Hemel zijt:
 Geheylicht so moet wesen
 V naem gebenedijt.

Geheylicht, &c.

V rijck van grooter weerden
 Laet comen metter spoet,
 In Hemel, en op eerden
 Geschie u wille goet.

In Hemel, &c.

Wilt ons o Heer verleenen
 Coninck van machten groot,
 Peys, vreed', en oock met eenen
 Den kost tot 's levens noot.

Peys, vreed', &c.

Vergeeft ons Heer verheven
 Al dat wy schuldich staen:
 Gelijck wy oock vergeven
 Die ons hebben misdaen.

Gelijck, &c.

En laet ons doch niet vallen

Oock in becoring' quaet:
 Maer Heer verlost ons allen
 Van 's vyants boosen raet.
 Maer Heer,&c.

Die Engelsche groet.

Op de voorgaende wijze.

Ick groet u vol van graci
 Sprack d'Engel Gabriel.
 Met u tot aller spaci'
 Is Godt Emanuel.

Met u, &c.

Want onder alle vrouwen
 Zijt ghy ghebenedijt.
 Geluckigh die aenschouwen
 V glory met jolijt.

Geluckigh, &c.

Gebenedijt moet wesen
 Jesus, ws lichaems dracht,
 Door hem zijn wy ghenesen
 Al wt des Duyvels macht.

Door, &c.

Maria Godes Moeder
 Wilt ons ghedachtigh sijn,
 Bidt voor ons onsen Hoeder
 Nu, en in doodes pijn.

Bidt voor, &c.

Gesangen inden Advent. Een claegh-Liedt der Outvaderen van het oude Testament.

Op de wijze: alst begint.

MEt droefheyf swaer omvanghen,
Liggend' in grooten noodt.
Riep Adam met verlanghen,
Met zijn gheslachte groot.
Wanneer sal 't vrouwen saet
Door u Godtlijck ghenaed,
Morselen en verstrangen,
't Serpente[n] hooft seer quaet.⁺

Wilt ons o Heer eens schencken,
Naer u beloften en eedt,
En vast daer aen gedencken,
Die ghy aen Abraham deedt.
Ick sal wech nemen 't wee,
En als het sandt aen zee

V saet (den vyant krenckend')⁺
Meeren tot 's menschen vree.

Ghy hebt David ghesworen,⁺
En 't sal werden volbracht:
Vws lichaems vrucht gheboren !
Sal regneeren met macht
Op uwen stoel altijt:
V kinders met jolijt

⁺*Gene. 3*

⁺*Gen. 22*

⁺*Psalm. 131.*

Sullen sonder ophoren
 Sitten, weest dan verblijt.
 Hoe lang blijft ghy verborgen
 Ons Verlosser en Heer,
 Die wy met angst en sorgen
 Verwachten, buyget neer
 +V Hemelen, o Godt,
 Verscheurt en breeckt het slodt,
 Laet afdalen ons borge
 +Naer u Godlijck gebodt.
 Ghy Hemelen wilt douwen,
 En wolcken reg'nen neer,
 Tot troost in ons benouwen
 Den rechtveerdigen Heer,
 +Een Leeuwe hoogh gheacht,
 Wanneer sal comen met cracht,
 In 's doots duyster landouwen
 Van Judas oudt gheslacht.
 Ghy aerde wilt ontsluyten
 Maeckt bergh en dalen groen,
 Wt uwen schoot laet spruyten
 Den Salichmaecker koen,
 +Wt Jesses wortel zaert
 Laet 't roeyken schoon van aert
 't Bloemken sterck van virtuyten
 Wt gaen tot ons welvaert.
 +Als naer een koel fonteyne;
 Een herte snackt gejaeght
 Soo dorst ons siel alleyne
 Tot Godt, 't moet zijn geklaeght,
 Met rouw en swaer ghesucht
 Roepen wy met gerucht,

+*Psalm. 143.*+*Esai. 41*
Esai. 45+*Apoc. 5*+*Esai. 11*+*Psalm. 41*

Om Godt in 's Hemels pleyne
T'aenschouwen met genucht.

Aenhoort het droevich kermen ⁺

Van het huys Israel,

⁺*Ezech. 39*

En wilt haerder ontfermen:

Den kercker en voor-hel

Van Jacob goet af-keert,

Een herder haer bescheert, ⁺

Die weyden en beschermen

⁺*Ezech. 34*

Sijn lammerkens begeert.

Wilt ons Heer niet verstoten

Eewich van u aenschijn,

Maer door die poort gesloten ⁺

Komt sonder wee of pijn,

⁺*Ezech. 44*

Geen man sal door haer gaen,

Sy sal gesloten staen,

Noch Prins, noch cleyn, noch groote,

Sal s'op werden ghedaen.

Verlost Heer u gevangen

Wt tribulacy en leet,

Naer u wy seer verlangen

Met d'heydensche volcken wreet, ⁺

Wt dien poel wtgedroocht,

⁺*Agge. 2*

Dat wy vry gaen gedoocht: ⁺

Wy met betraende wangen

⁺*Zach. 9*

Roepen genaed' ons toocht.

O troost der ganscher aerden,

O hoop en toeverlaet,

O edel schat van waerden,

O Son die noyt afgaet,

All' leet brengt aen een kant,

Weest onser sielen pant,

En voert ons lang bejaerden
In 't Hemels vader-land.

Antwoorts liet opt voorgaende

Op de wijze: Om een die ick bemin, leef ick in rouwen.

NAer een droevigh gheclagh
En lamenteren,
Welck duerden nacht en dagh
Sonder cessen,
En inden afgront en duyster valeyen
Soo langh Godt was ghestoort
Wiert van d'Outvaders ghehoort
Godt heefts' in 't laest verhoort
Gheendt haer schreyen.
 Geneycht tot goetheyt meest
Godt en ghenade,
Heeft metten heylighen Geest
Sich haest beraden,
Om dat my geen wreetheyt werdt toegeschreven
Soo 't volck sonder termijn
Eewigh verlooren sou sijn,
Liever den soone mijn
Woud' ick haer gheven.
 Terstont deed hy bevel
Beweeght door 't claghen,
En seyde' hoort Gabriel
ghy sult gaen draghen,
Dees bootschap spoedigh want 't is mijn behaghen
In 't Galileesche land

Tot Nazareth genant,
 Gheen blijder tijdingh vant
 Noyt mensch sijn daghen.

Aen een maghet eerbaer
 Met reverentij,
 Groet haer met woorden claer
 Naer mijn intentij,
 In haer heb ick alleen een wel gevallen,
 Sy is der deugdenschat
 Een wtvercoren vat,
 Gheen heyligher als dat
 In d'aertsche dallen.

Des Vaders trouw legaet
 Sonder verbeyden,
 Tot den wegh metter daet
 Ginck sich bereyden,
 Een Mans gedaente heeft hy aengenomen,
 En tot dees maghet reen,
 Die hy besloten alleen
 Vond, doe hy haer verscheen
 Is hy ghecomen.

Hy seyde nu weest gegroet
 O maghet schoone,
 Godts grati' u toevloet
 Wt 's Hemels throone,
 De Heer is met u nu en t'allen tijden,
 Ghy zijt ghebenedijt
 Geen Vrouw ghelijck ghy zijt,
 Was inde werelt wijt
 Wilt u verblijden.

Als sy dit heeft ghehoort
 Begon te schromen,

Doen haer dit seldsaem woort
 Is voor gecomen,
 En kond' in haer ghemoet sich niet versinnen,
 Wat voor een groet dit waer.
 Den Engel sprack tot haer
 Vreest niet, het is voorwaer
 Een groet van minnen.

Reyn Moeder sult ghy sijn
 Een Soon ontfanghen,
 En baren sonder pijn
 Nae ons verlanghen,
 Sijn naem sal *Jesus* wesen vol van eeren,
 Des alderhoochsten Soon;
 Hy sal in Davidts throon,
 En Jacobs huys ydoon
 Eewich regneren.

Wilt my hier van bericht
 Doen, en bedieden,
 Want ick Godt ben verplicht
 Hoe soudt gheschieden ?
 Mijn suyerheyt heb ic hem toegesworen,
 Geen man in eewicheyt
 Te kennen, heb ick verseyt,
 Hoe soud' hy geest bescheyt
 Werden gheboren ?

Godt heylich Geest seer sacht
 O fleur der vrouwen,
 Met sijn Godtlijke kracht
 Sal u bedouwen,
 Als op die bloemen schoon den dou komt dalen,

So suldy sonder beswaer,
 Niemand sal werden gewaer,
 Maegt blijvend' voor en naer
 Godts kracht inhalen.

Al ist schoon wonderlijck
 Boven nature,
 Dat ghy baert blijdelijck
 Een Maget pure,
 Geen woort en is onmogelijck den Here,
 't Gheschiedt door sijnen raedt
 Om wt den ellendigen staet,
 Sijn volck van sonden quaet
 All' te salveren.

Sy ginck tot dienstbaerheyt
 Sich haest verneeren,
 En seyde siet een bereyt
 Dienstmaeght des Heeren,
 Ick wil mijn eygen wil geern overgeven
 En als ick heb ghehoort
 My gheschiede na u woort,
 Ick wensch na dit accoort
 Ghetrou te leven.

Prins die om onsent wil
 En bitter clachten,
 Om te nemen 't gheschil
 Nae menscheyt trachten,
 Laet ons u gracy, peys, en liefd' genieten
 Door u verdiensten goet
 Wascht af der sonden boet,
 Waer voor gh' u eygen bloet
 Noch sult vergieten.

Gheestelicke Ghesanghen op Kersmis.

*Parvulus nobis nascitur,
De Virgine progreditur,
Ob quem laetantur Angeli,
Gratulemur nos servuli,
Trinitati gloria,
In sempiterna saecula.*

Ons is gheboren een kindeken,
Van een schoon suyver Maeghdeken,
Dies vro sijn alle Enghelen fijn,
Souden wy menschen niet vrolick sijn.
Lof, prijs, en eer zy Godt bereyt,
Van nu aen tot in eeuwigheyt.

*Regem habemus gloriae,
Leonemque victoriae,
Unicum Dei filium,
Lustrantem omne saeculum.
Trinitati, &c.*

Siet aen, den Coninck der heerlicheyt,
Neemt nu aen onse sterflickheyt,
Den Schepper van alle creatuer,
Godts eenigh soon is ons natuer.
Lof, prijs, &c.

*Ut redderet nos Deo charos,
Et à morte liberos
Sanaret saeva vulnera,
Draconus facta astutia.
Trinitati, &c.*

Daer met hy ons bracht eewigh vreed
En mocht bevryden van 't eewigh leedt,

Mochte genesen die dootlicke wondt,
 Gheschiet door 's Serpents seer listigen mondt,
 Lof, prijs, &c.

*Huic omnes infantulo,
 Concinite mellifluo,
 Jacenti in praesepio,
 Vili postrato lectulo,
 Trinitati, &c.*

Singt lof hierom dat kindeken
 Met allen lieven schoon Engelen,
 Geleyt seer arm in 't kribbeken,
 Singt Godt voor dit hart beddeken.
 Lof, prijs, &c.

III.

Op de wijze: O schoonste Personagie.

O Soete Harmonie,
 Van my verdrijft ghy smert
 Door reynder minnen:
 O Choor der Eng'len blye,
 Ghy steelt van my mijn hert
 En al mijn sinnen,
 Wt liefd' divijn,
 Ick heel verdwijn,
 Om dat ick hoor van vrede,
 Die my aendienen,
 Des Hemels Cherubijnen,
 Godt oock mede.

O Jesu minnelijcke
 Die mensch geworden sijt

En Godt ghebleven:
 In aerd' en Hemelrijcke,
 Weest nu ghebenedijt,
 Van al die leven,
 Mijn Godt, mijn Heer,
 Mijn hoop, mijn eer,
 Met u soo wil ick sterven,
 Des werelts lusten,
 En vreuchden vol onrusten
 Voort aen derven.

Ghy zijt den aldermeesten,
 Den hoochsten Heer van al,
 Rijck, schoon en machtich,
 Nochtans hier voor de beesten
 Light ghy in eenen stal:
 Arm, teer, en clachtich,
 O Godt seer groot,
 Mensch, naeck en bloot,
 Wilt my u wijsheyt schencken
 Dat ick met vreuchden,
 Alle dese deuchden
 Overdencken.

IIII.

*IESU dulcis memoria
 Dans vera cordi gaudia,
 Sed super mel & omnia
 Ejus dulcis praesentia.
 Nil canitur suavius,
 Auditur nil jucundius,
 Nil cogitatur dulcius
 Quam Iesus Dei filius.*

*Iesu spes poenitentibus.
 Quam pius es petentibus !
 Quam bonus te quaerentibus ?
 Sed quid invenientibus.*

*Iesu dulcedo cordium,
 Fons vivus, lumen mentium
 Excedens omne gaudium,
 Et omne desiderium.*

*Nec lingua valet dicere,
 Nec littera exprimere,
 Expertus potest credere,
 Quid sit Iesum diligere.*

*Iesu Rex admirabilis,
 Et triumphator nobilis,
 Dulcedo ineffabilis,
 Totus desiderabilis.*

*Mane nobiscum Domine,
 Et nos illustra lumine,
 Pulsa mentis caligine,
 Mundum replens dulcedine.*

*Quando cor nostrum visitas
 Tunc lucet ei veritas,
 Mundi vilescit vanitas,
 Et intus fervet charitas.*

*Amor Iesu dulcissimus
 [E]t verè suavissimus:
 [P]lus millies gratissimus,
 [Q]uam dicere sufficimus.*

*Qui te gustant esuriunt,
 [Q]ui bibunt adhuc sitiunt,
 [D]esiderare nesciunt
 [N]isi Iesum quem diligunt.*

*Quem tuus amor ebriat,
Novit quid Iesus sapiat,
Quem felix est, quem satiat ?
Non est ultra quod cupiat.*

*Desidero te millies,
Mi Iesu! quando venies,
Quando me laetum facies
Vt vultu tuo saties ?*

*O Iesu mi dulcissime !
Spes suspirantis animae,
Te quaerunt piae lachrymae,
Et clamor mentis intimae.*

*O beatum incendium !
Et ardens desiderium
O dulce refrigerium !
Amare Dei filium.*

*Laus, honor, virtus, gloria,
Deo Patri in saecula
Cum Iesu Christo filio,
Et Spiritu Paraclito, Amen.*

I I I I.

*LAet ons met herten reyne
Loven dat soete kindeken kleyne,
Het brought ons wt den weyne.*

*Ons is een kint gheboren
Een sone ghepresenteert,
Hy comt die Hel verstooren,
Als mensch gefigureert,
Hy wil ons alghemeyne
Verlossen wt de pijnne*

Met sijn bloet alleyne.

Laet ons, &c.

Dies moghen wy wel eeren
Die Maget die hem droech,
Den grooten Heer der Heeren,
Die haer niet en verwoech,
Weest vrolick groote en cleyne,
Dit soete kindekijne,
Vrijt ons van alle pijn.

Laet ons, &c.

Godt in sijn neghen chooren
Sprack sijnen Engel an
Wy willen d'Hel verstooren,
Verlossen vrou en man,
Gaet tot die schoon Fonteyne
Maria claer van aenschijne,
En segt haer dat ick meyne.

Laet ons, &c.

Groetse my vriendelicke
Die schoone suyver jeucht,
En segt haer blijdelicke,
Sy mach wel sijn verheucht,
Want sy en anders gene
Die sal Godts moeder sijn,
Ick ben met haer gemeene.

Laet ons, &c.

Al binnen Nazarette
Quam d'Engel Gabriel:
Sprack tot de Violette,
Met schoone woorden snel:
Godt groet u maget reyne,
Vol gracy is u aenschijne

Godt is met u gemeyne.

Laet ons, &c.

By u sal noch beclijven
 Dat Adam heeft ontvrijdt,
 Want boven alle wijven,
 Zijt ghy gebenedijt,
 Ghy sult een maget reyne
 Dragen int 's herten schrijne
 Des Vaders soon alleyn.

Laet ons met, &c.

Sy sprack ootmoedelicke,
 Hoe can dat comen by ?
 Ick en ken sekerlicke,
 Noyt man, dus wondert my,
 Dat ick en anders gene
 Godts Moeder soude sijne
 Nu al op dit termijne.

Laet ons, &c.

Die Engel sprack tot hare:
 O weerde suyver maecht,
 Ghy zijt Godts wtverkare
 Ghy hebt hem wel behaecht,
 Zijn cracht sal u omschijne,
 Dat ghy sult sonder pijn
 Baren, een maget reyne.

Laet ons, &c.

Die maecht met woorden schoone,
 Antwoorden wel ghemoet,
 Godt inden hoogen throone
 Ick dancke met ootmoet,
 In sijnen woord' alleyne
 Stel ick den wille mijn

Siet hier Godts dienstmaecht cleyne.

Laet ons, &c.

Geeert so moet dan wesen
 Nu en tot aller tijt,
 Die moeder Godts gepresen
 Sy bracht ons groot jolijt
 O weerdige Fonteyne:
 Der sondaers medicijne,
 Bidt voor ons algemeyne.
 Laet ons met, &c.

V.

Op de wijze: Ick segh het sijn mijns liefs bruyn ooghen.

VAn u droefheyt wilt nu ontspringhen
 Maeckt u bereyt lofsanck te singhen,
 In desen hooghen Feestdach certeyn,
 Wat souden wy meer moghen wenschen,
 Siet Godt is nu den Sone des menschen
 Geboren van een maghet reyn.

Wat souden wy, &c.

Zijt dan verheucht met herten blijde,
 Maeckt soete vreucht, en melodye,
 Looft Godt den Vader met ootmoet,
 Die door zijn goetheyt hooch verheven,
 Ons sijnen sone heeft gegeven,
 Tot eenen salichmaker soet.

Die door, &c.

Een seer claer licht is opgheresen,
 Voor ons aensicht, wilt vrolick wesen,
 Die Sonne der rechtveerdicheyt

Schijnt nu seer claer, hoort mans en vrouwen,
 Want alle vleesch mach nu aenschouwen
 Sijn salich^heyt, so Lucas seyt. Schijnt, &c.

Den Engel Gods comt ons verclaren
 En groote blijtschap openbaren
 Als hy spreeckt tot de Herders plat,
 Siet huysden is voor u gheboren,
 Een Salichmaker uytvercoren,
 Tot Bethlehem in Davids stadt.

Siet huysden, &c.

Laet ons dan gaen dit kindeken soecken
 Tot Bethlehem leyt hy in doecken,
 Aldaer is nu dat Hemels hof,
 Daer is den Coninck van hier boven,
 Die d'Engelen altoos seer loven,
 Met vreucht singen sy zijnen lof.

Daer is, &c.

Men hoort aldaer lof-sangen schoone,
 Een soet accoort, in s'Hemels throone,
 Alle choren der Engelen fijn
 Die loven Godt met grooter weerden:
 Sy wenschen vrede op der eerden
 Menschen die goet van willen sijn.

Die loven, &c.

In dit Palleys, en dal der tranen,
 Hoortmen nu peys, en vreed vermanen,
 Van die Hemelsche geesten soet,
 Hier wordt 't lam Godts suyver gevonden
 Dat daer wech neemt der werelt sonden
 En ons gewaschen door sijn bloet.

Hier wordt, &c.

Laet ons dit cleyne kindeken wiegen
 Met herten reyn om hooge vliegen
 Daer hy nu inden Hemel is,
 Ist dat wy sijnen lof vermeerden,
 So sullen wy Godtvruchtich eeren
 Den dach van zijn geboortenis.

Ist dat wy, &c.

Geeft hem dan prijs, hoocheyt en eere
 Den Prince wijs, van leden teere,
 Die in een kribbe is gheleyt,
 Sijn heerlickheyt sal eeuwich dueren,
 Hem moeten alle creatueren
 Loven tot inder eeuwichheyt.

V I. Op onser L. Vrouwen Lichtmis.

Op de wijze: Edel Kersou.

O Jesu soet,
 Leyt my in uwen Tempel
 Door uwen heyl'gen gheest:
 V te ghemoet,
 Na Simeons exempel,
 Dat mijn ziel onbevreest,
 Die dus lang is gheweest
 Benaut, en vol van lijden
 Mach oock van hier in vrede gaen,
 En eeuwich haer verblijden.

Die dus lang, &c.

Geeft my te sien,

Met mijnder sielen oogen,
 V salicheyt, bereyt,
 Voor al een schijn,
 Die tot u haer hert boogen,
 Want mijn ziele verbeyt
 Alleen u majesteyt,
 Met een licht in haer handen,
 Maer ghy die zijt dat eewich licht,
 Doet mijn licht meerder branden.

Alleen u, &c.

Maria fijn
 Reyn onbevleekte maget,
 Een dageraet ydoon,
 Die geeft een schijn,
 Des morghens alst vroegh daget
 So ghy der Sonnen throon,
 Brenght ons dat licht seer schoon,
 Heel vroegh komt ghy oprijzen,
 Dus singhen wy, weest wellekom,
 En gaen u eer bewijsen.

Brenght ons, &c.

Godts moeder reyn,
 V mijnder wilt ontfermen,
 Toont my u claer aenschijn
 V kintghen kleyn,
 Geeft my in mijnen armen,
 Druckt dat int herte mijn,
 Ick bid u door de pijn,
 Die u hert heeft door-sneden,
 Dat ick mach wijs en suyver sijn,
 En lichten door goe seden.

Ick bid u, &c.

Geestelijke Lof-sangen van die Passie des Heeren. Groetenisse tot sommige Leden onses Heeren Jesu Christi, hanghende aen het Cruys.

Op de wijze: Pangelingua gloriosa. Ofte Wilt ontspringhen.

Tot die Voeten.

O Ghy salicheyt der eerden,
Soete Jesu weest gegroet:
Ick wil met u Cruys aenveerden,
Met een blijdelick gemoet:
Maer ghy Heere hooch van weerden
Deylt my mede van u bloet.

Als of ghy 't waert in persone,
So beweecht my u gelaet:
Siende u so naeckt vertoonen,
Die straffen van mijn misdaet,
Wilt int oordeel doch verschoonen
Die ootmoedich voor u staet.

Dese nagels uwer voeten,
Die ick sie van bloede root,
's Heeren toornicheyt versoeten,
Omhels ick wt liefde bloot,

Maer ick vrees die te ontmoeten,
Siende die soo diep en groot.

Wy dancken u allegader
Wt compassie gewont:
Dat ghy als een goeden vader
Maeckt u kinderen gesont,
Dus moet u mijn zielen-ader,
Mijn hert loven, ende mont.

Al mijn fauten en misdaden,
Die seer menichvoudich sijn:
En mijn droeve ziel beladen,
Als een doodelick fenijn,
Geneest die door u genaden
Met so soeten medicijn.

Aen dat Cruys sien ick u hanghen,
Met u armen wijt ontdaen:
Om de gene te ontfanghen,
Die in sonden nu vergaen,
Dies com ick oock met verlanghen
Wilt u dienaer doch ontfaen.

Heer u bloedighe wonden,
Die soo diep zijn ende groot:
Laet mijn hert tot allen stonden
Overdencken in sijn noot,
Ende neerstelick doorgronden,
Een so costelicken doot.

Al ben ick vernedert seere,
Door mijn sonden in verdriet,
Ick omhels u voeten Heere,
O Jesu verstoot my niet,
Mijn hert ick u presenteere,
Om te volgen u gebiedt.

Aen u Cruys lig ick beneden,
 En omvang al met ootmoet
 Vol van druck die teere leden
 Van u voeten root van bloet,
 Hoort van boven ons gebeden
 Die ons droevich hert u doet.

Siet my aen, o mijn beminde,
 Geeft my een troostelick woort,
 Dat ick, Jesu, gracy vinde,
 In u oogen rechtevoort,
 Wilt van sonden my ontbinden,
 Eer mijn ziel daer in versmoort.

Tot die handen.

Weest gegroet Jesu mijn Heere
 Die vermoeyt zijt inden strijdt,
 Men reekt u armen te seere,
 Het is te veel dat ghy lijdt,
 Want al u lidmaten teere
 Wt haer plaetsen gaen seer wijt.

Zijt gegroet doorboorde handen
 Met nieu Roosen schoon beplant,
 Ja doornagelt t'uwre schande
 Dat het bloet aen elcken kant
 Neder comt gelooopen, vanden
 Hoogen Cruyce in het zant.

Siet het valt van beyde zijden,
 Wt de handen nederwaert
 Root als roosen, want sy lijden,
 De pijn die mijn ziel beswaert,
 U droefheyt is mijn verblijden,

Laet ons eenmael zijn gepaert.

In mijn hert druck ick de wonden
 Van u handen root van bloet,
 Die ick geerne met den monde
 Wt sou drincken, vont ghyt goet
 Want niet beter voor mijn sonde
 Dan soo lieffelijcken vloet.

Hoe gereet comt ghy vertoonen
 Aen een yeder u bystant,
 Ghy roept al die goe personen
 De qua' treckt ghy metter handt
 Om een yeder te beloonen
 Vande vrucht aen 't cruys geplant.

Laet my oock deelachtich wesen
 Van soo costelijcken prijs,
 Die mijn ziele kan genesen,
 Op soo wonderlijcken wijs,
 Gevende hen die u vreesen,
 V lichame tot een spijs.

Treckt tot u al mijn sinnen,
 Mijn macht, wil, om met verstant
 t'Overdencken dese minne:
 Die u heeft aen 't cruys gheplant,
 Dat ick eens gevoel van binnen,
 Wat een liefd' u heeft ghebrant.

O Jesu wt liefde pueren
 Maeckt my suyver, reyn, en kuys,
 Laet my aensien t'allen ueren
 Die victory van u Cruys,
 Deylt die meed' u creatueren,
 Die daer woonen in u huys.

O alderheylichste handen

Suchtende omhels ick dy,
 Voor u pijn, u smert, u schanden
 Danck ick u, aensiet doch my,
 Mijn tranen menigerhande,
 Maeckt my eens van droefhey vry.

Laet de droppels op my dalen
 Die daer vallen nederwaert,
 En de schulden al betalen,
 Daer mijn ziel meed' is beswaert
 Laet u handen die onthaelen,
 Als mijn lichaem gaet ter aerdt.

Tot de Zijde.

Zyt gegroet o Jesu goedich,
 Vol van troost en soetichey,
 Hoe werden u leden woedich
 Wtgereckt ende gescheyt,
 Aen t'cruys, zijnde soo ootmoedich
 Als een Lamken daer gheleyt.

Weest gegroet mijns Heeren zijde,
 Schuylende vol liefdens kracht,
 Die mijn herte doet verblijden,
 Om de vreuchd' die het verwacht,
 Die Fonteyn van sulcken lijden
 Met haer bloet mijn pijn versacht.

Ick moet u wat naerder comen
 Spaert my Jesu, o mijn Heer,
 Die benautheyt doet my schromen,
 Maer de liefd' volgt u veel meer,
 Want ick heb my voorgenomen,
 Te doorsien u wonden teer.

Zijt gegroet o Jesus wonde,
 Daer so soeten bloet uytloopt,
 Ghy zijt groot en diep van gronde
 Als een Roose root geknoot,
 Ghy suyvert van alle sonden
 Die in u werden gedoopt.

Vwen reuck passeert de wijnen,
 Vwe smaeck is Hemels dranck,
 Die verdrijft alle fenijnen,
 Al is de siel noch soo cranck,
 Comt al tot dees medicijne
 Die de sone Gods u schanck.

Opent u ghy roode zijde,
 Vloeyt int diepste van mijn hert,
 Wilt nu eenmael dat verblijde,
 Soete Heer, geneest mijn smert,
 Ick clop aen sonder vermijden
 Tot ick ingelaten wert.

Met mijn mont raeck ick u ane,
 En treck u tot my o Heer,
 Mijn siel sou geern in u dalen,
 En sich keeren gins en weer,
 Mijn hert sucht tot u met tranen
 En versmaet my nemmermeer.

O Jesu, hoe soeten smake
 Gevoelt hy die u eens proeft:
 Die wt liefde u geraken,
 s'Werelts lust haer hert bedroeft:
 En die u maer eens geraken,
 Ontfanght soo veel hy behoeft.

In u zijde wilt my leyden,
 Tot int diepste van de gront,

In rust sal ick my vermayden,
 In soo lieffelijcken wondt,
 Niemants vrees sal my doen scheyden,
 Niemants liefde, t'gener stontd.

Laet mijn geest in uwe zijde
 Gaen, in d'uyre mijnder doot:
 Laet de Leeu my niet bestrijden
 In de sware leste noot,
 Maeckt deelachtich my u lijden,
 Al zijn mijn sonden soo groot.

Tot het aengesicht.

O Bloedige hoofd mijns Heeren,
 Met die wreede doorns bedeckt,
 Ghewont uytermaten seere,
 Met Rietslagen oock begeckt,
 Dat het bloet van boven neere,
 Langs het aensicht nederleckt.

Zijt gegroet o aensicht schoone
 Hoe verandert is u beelt ?
 V wesen en heeft geen toone,
 Soo verbleeckt ist, en vergeelt,
 't Welck spand' eertijds de croone,
 Siet hoe dat nu is ont-eelt.

Hoe seer is u jeuchd vergane,
 Vwe fleur ende fatsoen ?
 Hoe mager en ongedane,
 Dat soo fris was ende groen ?
 V doot-verw', verweckt mijn tranen,
 Wie sout anders connen doen ?

Ghy die zijt om mijnent wille
 Soo veracht ende versmaet,

Veecht af de bloedige schille,
 Siet eens wie hier voor u staet,
 Nemmermeer u liefd' is stille,
 Dus u oogen op my slaet.

Al zijt ghy aen 't cruys gehangen
 Drinckende den bitteren kelck,
 Ick heb wt u mont ontfangen,
 Soeten Honich ende Melck,
 Vloeyende wt uwe wangen,
 Al sijn sy bleeck ende verwelckt.

Wilt my sondaer niet versmaden,
 Al ben ick het weerdich niet,
 V hoeft met den doorn geladen,
 En doorslagen met het riet,
 My van sonden wilt ontladen,
 Dat ick u faveur geniet.

Cond' ick dat eenmael verwerven,
 O hoe seer waer ick verblijdt,
 Aen het cruys met u te sterven,
 En te lijden dat ghy lijdt,
 Alle vreuchd alhier te derven,
 't Eynden onder 't cruys mijn strijdt.

O Jesu ick bid u seeren
 Door u bitterlijcke doot,
 Wilt nacomen mijn begeeren,
 Als ick ligh in mijnen noot:
 Wilt u dan t'mywaerts keeren
 En ontfangen in u schoot.

Wilt u mijnder dan ontfermen
 Als ghy reeckent ons gelach:
 En de Duyvels om ons swermen,
 't Welck niemant voorby en mach,

Wilt Jesu my dan beschermen,
 In den schromelijcken dach.
 Als ick buyten moet gaen wonen,
 En vertrecken bloot en naeckt,
 Wilt u dan aen my vertoonen
 Aen het cruyce vast gemaect
 En ontfangen voor u Sone
 Want mijn ziele na u haect.

I I. Tot den gecruysten Heer *Iesum* onsen Salichmaecker.

Op de wijse: De Mey, de Mey, koel is de Mey.

Wie hangt dan hier mijns herten lief, +
 Wt duysent wtgelesen
 Jesus doornagelt als een dief,
 Waer toe sijt ghy verwesen ?
 Schreyt, o mijn oogen, bitter schreyt,
 Laet tranen wt u vlieten,
 Ach, siet u Godt, u salicheyt
 Zijn dierbaer bloet vergieten.
 Den Godt, die dese werelt ront,
 In een handt kan bevangen,
 Siet nu mismaeckt, en heel doorwont, +
 Aen 't hout des Cruycen hangen.
 Ach, die de Coninghen al croont,
 Siet een doorne kroone draghen,
 Siet waer den hoochsten Coninc woont
 Siet hoe hy is doorslagen ?

+ *Cant. 5*

+ *Esa. 40*

Den rijckdom selfs hangt hier berooft:
Den oorspronck van wellusten,
En heeft niet, daer sijn bloedich hooft
Ter werelt op mach rusten.

Die 't al bedeckt, hangt naect en bloot
Schoonheyt sietmen verdwijnen,
Dat ewich leven sterft de doot,
Die blijshap is vol pijnen.

Hy smert van dorst, die over al
Seer mildt geeft dranck en spijsen,
Die soetheyt wordt gelaeft met gal:
Die eer is sonder prijsen.

Helaes des Hemels blijshap weent
Die 't al richt, hangt genegen,
O ijser hert, geheel versteent,
Dat dit niet kan bewegen.

O menschen merckt wel wat hier lijd
Voor u, u Godt almachtich,
Zijn lijden niet ondanckbaer zijt,
Weest hem altijd ghedachtich.

Knielt neder, schreyt, aenbidt den Heer
Die met gereyckten armen,
Hier hangt, die u bemint so seer,
Dat hy u mach ontfermen.

Roept: Heere Jesu minnaer soet,
Hoe cond die liefd' verwinnen,
Dat ghy voor my storten u bloet,
O ongemeten minne.

O Heer aen 't Cruys heel wtgereckt
Jesu van d'aerd' verheven,
Mijn hert, mijn liefde tot u treckt,
In u zy voort mijn leven.

Ach, sonder u vreuchd is my pijn,
 Hout my aen 't Cruys ghebonden,
 En laet mijn liefste woonplaets sijn
 V heylichste vijf wonden.

Suyvert my daer, verberght my daer,
 Te leven en te sterven,
 Och, of ick soo gheluckich waer,
 Dat ick dit mocht verwerven.

Die besoeckinge des graf door die Vrouwen, ende antwoord des Enghels.

VAn liefd wat een groot lijden ⁺
 Eylaes, comt met verdriet,
 Die ons plach te verblijden
 Hoe is hy nu te niet,

⁺*Omnnes*

Ach Jesu alderliefste Heer, ⁺
 U liefd' doet mijn hert krencken,
 Is cruys waer ick my keer.

⁺*Maria Magd. sola.*

Moest ons de doot soo scheyden,
 U wreede bitter doot, ⁺
 Die sal ick doch verbreyden,
 Mijn droevich hert en noot.

⁺*Eodem modo.*

Ach Jesu, &c.

Wel duysentmael met suchten,
 Roep ick, wanneer o Heer,
 Wanneer sult ghy verlichten,
 Mijn hert, eylaes, niet meer.

Ach Jesu, &c.

Och wat hebt ghy verdraghen,

In u lidtmaten teer,
 Met geesselen en slagen,
 Verwont, verscheurt so seer.

Ach, &c.

Als ick hem 't Cruys sach dragen,
 'k Riep comt mijn lief dus gaen ?
 Mijn hert van schreyen en clagen
 Mijn cracht waer my ontgaen.

Ach Jesu, &c.

O Lamken sonder vlekken,
 Om met wat liefd' voorwaer,
 Liet ghy u lijf wt reken,
 En nagelen op 't cruys swaer.

Ach Jesu, &c.

Ick sach hem zijn geest geven,
 Ach wat bedroefder dach,
 Dien ick wel al mijn leven
 Droevich beclagen mach.

Ach Jesu, &c.

Nu commen wy ten grave
 Te salven 't lichaem soet,
 Och als een arme slave
 Gemartelt tot de doot.

Ach Jesu, &c.

Och wie sal ons af-wenden,
 Eylaes den grooten steen ?
 Waer onder die eel gebeenten
 Sijn van ons lief alleen.

Ach Jesu, &c.

Ach ons bedruckte vrouwen
 Wy sijn bedroeft heel seer
 Mochten wy doch aenschouwen,

Dat soete lichaem teer,
Ach Jesu, &c.

Angelus è Sepulchro.

Aliâ melodiâ.

Verheucht ghy droeve vrouwen,
Die komt dat graf beschouwen,
Laet droefheyt nu al varen,
Hy leeft die was verlaren,
Singht nu triumph,
In Cymbalis benesonantibus
In triumph Alleluia, Alle, Alleluia.
In Cymbalis benesonantibus
Alleluia, alle alleluia.

Christus is opgestanden,
Heerlick wt des doots banden,
De doot is overwonnen,
En alle pijn verswonnen,
Singt nu triumph, &c.

En wilt doch verblijden,
Petrum in sijn swaer lijden,
Verblijt d'Apost'len allen,
Met droefheyt overvallen
Singt nu triumph, &c.

Mulieres.
Christus is opgestanden
Vreuchd' zy in alle landen,
Laet ons nu vrolick singen,
En Alleluia klingen.
In Cymbalis, in Cymbalis
Benesonantibus
Alleluia, Alle, alleluia.

Alleluya met blijden toon,
 Laet ons nu singen soet en schoon
 +Waer dat ick ben, waer dat ick gae,
 Mijn siele singht Alleluia.
 +*In Cymbalis, &c.*

+Magda

+Omnes

Van die Verrijsenis.

Op de wijze: Alst beghint.

NAer den opganck der Sonnen claer
 Doe Christus nu verresen waer
 Hebben specerien ghecocht
 Dry Marien en 't graf besocht.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Dus gaend' in liefde niet verkout
 Spraken onder haer gansch benout,
 Wie sal ons nu wentelen af
 Den swaren steen al van het graf ?
Alleluia, &c.

Groot wonder sy vernomen daer
 Den steen daer van gewentelt waer,
 En sagen een Engel bereet
 Blinckend' en schoon met wit ghecleet.
Alleluia, &c.

Den Engel sprack, ghy vrouwen goet
 Weest niet bevreest sijn wel gemoet,
 Ghy soeckt *Iesum* met droefheyt groot
 Hy is verresen vander doot.
Alleluia, &c.

Comt siet tot meerder sekerheyt

Die plaets daer hy in was gheleyt,
Maer gaet tot sijn Discipels voort
Verkondicht haer dit soete woort.

Alleluia, &c.

Maer eerst brengt Petro dit bescheyt,
Die treurt en sijne sond' beschreyt,
Hy sal nae sijn beloften saen,
Voor haer in Galileen gaen.

Alleluia, &c.

Haer hert met blijdschap was bevaen,
Sy gingen heen na sijn vermaen,
En hebben nae 't Enghels ghesicht,
Haer boodschap metter haest verricht.

Alleluia, &c.

Gelooft, ge-eert, gebenedijt,
Moet wesen nu en alle tijt,
Jesus die all' des doodes macht
Verrijsend' heeft tot niet ghebracht.

Alleluia, &c.

Met blijdschap en met soeten toon,
Sy Godt ghelooft in s'Hemels throon,
En inde gansche werelt vry,
Laet nu klingen dees melody.

Alleluia, &c.

Die Engelen Choren, Cherubin,
Heyrcrachten, Thronen, Seraphin,
Die Engels schier sonder getal,
Singen met vreucht en groot gheschal.

Alleluia, &c.

Op Orgels, Cytters, snarenspeel,
Herpen, Trompetten, Sincken hell',
Wort schoon ghespeelt, en met practijck

Wort nu gesongen int Musijck.

Alleluia, &c.

Op aertrijck alle Christenheyt,
Tot vreuchd eendrachtich is bereydt,
En u ter eeren singt en speelt,
Van groot en cleynen wort gequeelt.

Alleluia, &c.

Wy bidden u verwinner soet,
Dat gh' ons vrolijck verrijsen doet,
Brenge int Hemels *Ierusalem*,
Daer wy singen met luyder stem.

Alleluia, &c.

Van Paeschen. I.

Op de wijze: O schoonste Personagie.

COmt nu blylijck te gare,
Den schoonen Hemel siet,
O Christen schare:
Ick brengh u nieuwe mare,
Staet op wt u verdriet,
Maeckt vreucht eenpare,
Die Son ghedaelt,
Nu weerom straelt.
Want Christus is verresen,
Hy is verresen,

Hy al ons sal ghenesen,
Wilt bly wesen,

Die Son, &c.

Den vyant had verslagen,
Adam met sijn geslacht,
Door valsche lagen:
Christus genas de plagen
Dus nu doch vrolick lacht,
In dese dagen,
Dat Helsch geweld // is nu ontstelt,
Want Christus is verresen, &c.

Dat Helsch, &c.

Dus met de drie Marien
Soeckt Jesum metter spoet
Met herten blijde:
De sonden wilt vermijden,
En wesen voortaan vroet
Bereyt tot lijden,
Verrijst tot deucht // dewijl ghy meucht,
Want Christus is verresen, &c.

Verrijst tot, &c.

Als Magdalena spoedich,
Socht haren Meester goet:
In liefde gloedich:
Met tranen overvloedich
En droevich van gemoet
Stont sy weemoedich,
Maer Jesus by // maecken haer bly,
Want Christus is verresen, &c.

Maer, &c.

Na Emaus zijn gegange
Twee zijn Discipels droef

Met herten bange:
 Hebben na groot verlangen,
 Zijns levens eenen proef
 Seer ras ontfanghen,
 Sy zijn verblijt // ter selver tijt
 Want Christus is verresen, &c.
 Sy, &c.

d'Apostels allegader,
 Saten bedroeft, vol smert,
 Vol rou, vol weenen,
 Jesus t'licht vanden Vader,
 Haer hoop, haer troost, haer hert
 Is haer verschenen,
 Dies zy den Heer // glori, lof, eer,
 Want Christus is verresen, &c.
 Dies zy, &c.

Een ander op Paeschen.

Op de wijze: Des avonts inde maneschijn.

CHRISTUS is ons verresen,
 O menschen sijt verheucht,
 En wilt nu vrolijck wesen
 Inwendich soo ghy meucht
 Door hem sijn wy genesen
 Van sonden en ondeucht.
 En wilt, &c

Adam den eersten Vader,
 Door ongehoorsaemhey
 Verleyt door den Verrader,

't Serpent vol nijdicheyt,
Die bracht ons allegader
In groot ellendicheyt.

Verleyt, &c.

Maer Christus onsen Heere
Ghehoorsaem totter doot,
Heeft sijne leden teere
Beswaert met pijn groot,
Ontfanght den dese leere,
Loopt tot hem in den noot.

Heeft sijne, &c.

Over den doot als heden,
Heeft hy getriumpheert,
Die Helle daer beneden
Oock me ghespolieert,
Dus hy tot alle steden
Wort geglorificeert.

Die Helle, &c.

Vroech voor den dage schoone
Vander doot opgestaen
Is hy met blijden toone
Tot sijn Moeder gegaen
Hy vondt der maechden kroone
Met bitterheyte bevaen.

Is hy, &c.

Hy sprack wilt niet meer treuren,
O Moeder my aensiet,
V hert dat schijnt te scheuren
Door alle dit verdriet,
Het moest met my gebeuren
Ghelijck het is gheschiet.

V hert, &c.

Noch heeft hy menichmale
 Hem oock gheopenbaert
 Als doen sy in een Sale
 Saten by een vergaert
 Met gesloten portale,
 Door vreesse seer beswaert.

Als doen, &c.

Hy sprack met blijden sede,
 Tot haer op 't selve pas:
 Ick geef u mijnen vrede,
 d'Apostelen seer ras
 Gheloofden daer ter stede,
 Dat hy verresen was.

Ick, &c.

Ist dat wy geestelijcke
 Met hem verresen sijn:
 Soo laet ons alghelijcke
 Soecken, en smaken fijn
 Godt in sijn Hemelrijcke,
 En niet des werelts schijn.

Soo laet ons, &c.

Van ons Heeren Hemelvaart.

Op de wijze: Het viel een Hemels douwe. Ofte: Wilhelmus van Nassouwe.

Myn lippen opent Heere
 Hier in dit aertsche dal:
 V hoocheyt lof en eere,

Ick vrolijck singen sal,
 Mijn tonge maeckt bequame
 Verweckt dat herte mijn,
 Ghy zijt mijn lief eersame,
 Lof moet u altoos zijn.

O Sone Godts gheboren,
 Ghy zijt gebenedijt:
 V heb ick uytvercoren,
 Want ghy mijn liefste zijt,
 Die ick begeer te minnen,
 Nu en t'allen termijn.

O soeten gast van binnen,
 Lof moet u altoos zijn.

Ghy zijt mijn vreucht inwendich,
 Mijn troost in al mijn noot:
 Want doen ick was ellendich
 Benaut al totter doot,
 Soo quaemt ghy my cureeren
 Verlossen wt de pijn,
 O goedertieren Heere
 Lof moet u altijd zijn.

Wel drie-endertich jaren,
 Met pijn en arbeyt swaer:
 Soo socht ghy de sondaren,
 Om haer te wasschen claer,
 Daer toe zijt ghy ghestorven,
 Al door den wille dijn,
 Hebt ons pardon verworven
 Lof moet u altijd zijn.

Ghy zijt geclommen hooghe
 Aen 's Vaders rechterhandt:
 Almachtich in vermogen

Zijt ghy daer triumphant,
Den Hemel met die eerde,
Vervult u Godlick schijn,
Ons Heer, ons Godt vol weerden,
Lof moet u altoos sijn.

Dus zijt ghy nu verheven,
Door al u lijden swaer:
Een naem is gegeven,
Die heylich is voorwaer,
Groot boven alle namen
Na Paulus claer doctrijn,
Dus singen wy te samen
Lof moet u altijd sijn.

V mogen wy wel eeren
En loven t'aller tijt:
Ghy zijt een Heer der Heeren
Eewich gebenedijt,
Wien altoos moeten loven
Des Hemels Geesten fijn,
Ghy die nu woont hier boven
Lof moet u altijd sijn.

Die Heyligen seer blijde,
Hebben so grooten vreucht
Met schoone melodije,
Sijn sy altijd verheucht,
Om dat sy claer aenschouwen
V Goddelick aenschijn,
Zijn sy bevrijt van rouwen
Lof moet u altoos sijn.

O Prince groot van weerden,
Die woont in s' Hemels hof:
Wilt my op deser eerden,

Vervullen met u lof,
 Wilt my van 't quaet bedwingen
 O Hemels medecijn,
 Dat ick mach eewich singen
 Lof moet u altoos sijn.

Van de Hemelsche glorie.

Op de wijze: Alst begint.

O Schepper fier,
 Hoe lustich ist te wesen,
 Daer ghy zijt gepresen
 Van d'Engelen inden throon
 Wilt my doch hier,
 Van allen druck genesen,
 Heere wtgelesen
 Geeft namaels sulcken loon,
 Dat ick u aenschijn mach aenschouwen
 En u geboden onderhouwen,
 Heere Jesus soet,
 Geeft ons dat eewich goet.

Dat ick, &c.

Wie sou die vreucht
 En blijdschap connen schrijven,
 Die sy daer bedrijven,
 In Syons schoone pleyn ?
 Sy sijn verheucht,
 Om dat sy mogen blijven
 En altijd beclijven
 By 't Lam Godts suyver greyn,
 Lammeken doet op ten thoone,

't Boeck met seven segels schoone,
Heer Jesus, &c.

Dees stadt eerbaer
Die is schoon boven maten,
Aenmerckt, want haer straten
Sijn van sijn Gout planteyt:
d'Engelen aldaer
Met gulde Wierooc-vaten
Loven sonder laten
Tot inder eewicheyt,
En prijsen Godt van Hemelrijcke:
Met soeten lofsang en Musijcke.
Heere Jesus, &c.

De duyster nacht
Sietmen daer niet floreren,
Altijt triumpheren
Godts vrienden claer en schoon
Met groote cracht
Sietmense jubileren,
En sonder cessereren
Singen met soeten toon,
Daer en gebreect noch Son noch Mane
Noch geen licht by haer te stane.
Heere Jesus, &c.

Mijn ziel met moet
Wilt u vlijtich opmaecken,
Bidden ende waecken,
Op dese vreucht doch ledt:
Cleynde ende groot,
Na desen staet wilt haecken,
Die daer in gheraecken,
Moeten zijn onbesmet,

Sy zijn becleet met witte zijde,
 Loven den Heer met herten blijde,
 Heere Jesus, &c.

Vanden Heylighen Geest. *Veni creator Spiritus.*

Op de wijze: Venus du ende dein kindt.

COmt Schepper heylich Geest,
 Vermaeckt ons in u feest,
 Besoeckt ons droeve herten,
 Troost ons in pijn en smerten
 Wilt ons verstant verlichten
 Ons krancken wilt oprichten.

Ghy zijt den Trooster teer
 Die Christus onsen Heer,
 Beloofd heeft als hy scheidt
 Om ons alhier te leyden,
 Den vyandt te verdrijven,
 Ons eewich by te blijven.

Ghy zijt Gods gave schoon,
 Ghedaelt wt 's Hemels troon
 Een levende Fonteyne,
 Die ons kan maken reyne,
 Een liefden-vuyr waerachtich,
 Ontsteeckt ons herte crachtich.
 V seven gaven fijn,
 Laet ons deelachtich zijn,
 [U] vinger van ons handen
 [O]ntbindt der sonden banden,
 [L]eert ons met nieuwe talen

V lof en eer verhalen.

O troostelick Advocaet
Comt ons altijd te baet,
En leert ons crachtich bidden,
Besidt ons hert int midden,
Leydt ons in u secreten,
V wille doet ons weten.

Salft ons met graci soet
Neemt ons in u behoet,
Neemt in al ons gedachten
By dagen en by nachten,
Bluscht wt den brant der sonden,
Gheneest al onse wonden.

Verjaecht den vyant wijt,
Helpt ons in onsen strijdt,
V vrede wilt ons geven
Doet ons gerustich leven
En als wy moeten scheyden,
Ten Hemel wilt ons leyden.

Geeft ons een kennis schoon
Van Vader met den Soon,
Laet ons oock t'allen tijden
V heylich Geest belijden,
Dat ghy een Godt almachtich
Zijt alle drie waerachtich.

Van dat hoogwaardige heylighe Sacrament des Outaers.

Op de wijze: Schoon Diamant.

O Sacrament
Heerlick en excellent,

Dat Christus aen sijn endt
 Heeft nagelaten:
 In dit ellent,
 Ons tot een Testament,
 Daer in hy is present
 Gantsch ongebroken,
 O liefd' groot boven maten,
 Die u vaderlick hert overwint,
 Geen Vader so gesint
 Op eerden men bevint,
 Die so zijn huysgesint
 Of kinderen bemint,
 Gantsch onverdroten.

In stervens noot
 Heeft Jacob wijs en vroet
 Gesegent cleyn en groot
 Sijn Soons verheven:
 Door sijnen doot,
 Heeft Christus een cleynoot
 Sijn twaelven in den schoot,
 Vrientlick gegeven,
 O menschen staet verheven,
 De arreme Pelgerims naeckt ende bloot
 En sondaers boos en snoot
 Eten der Eng'len broot
 En drincken sijn bloet root
 Dat hy aen 't Cruys vergoot
 Door 's menschen leven.

O Jesu soet
 Geen costelicker goet
 Hebt ghy in ons armoet
 Ons connen schincken:

Wt vryen moet,
V vleesch ons eten doet
En geeft u eygen bloet
Daer by te drincken,
Men siet de waerheyt blincken,
Als dat schoon ende claer Hemels licht
d'Oud' verbondt is geslicht,
En 't nieu is opgericht
Hierom sijn wy verlicht
By dit cost'lick gericht
Aen u te dincken.

Dese weldaet,
Betoont door Gods genaet,
Als daer geschreven staet
In die schrifturen:
Is Adams zaet
Door Godts eeuwigen raet
Geschied dat hy 't verstaet
Door veel figueren:
Inde wet der natueren
Heeft Melchisedech broot ende wijn,
Godt en den Heeren sijn
Geoffert int aenschijn
Van Abraham divijn,
Doen hy wt den strijt fijn
Quam sonder trueren.

d'Eerste Persoon,
Den Vader met den Soon,
Al in des Hemels thron
Ernst'lick gesworen,
Een Priester schoon,
Zijt ghy na dat Patroon

Melchisedech ydoon
 Eewich geboren,
 Een offerhandt uytvercoren,
 Onder des broots en wijns gestalt,
 Na des figuers inhalt
 Heeft Christus ingestalt,
 Door zijn Godtlijck gewalt
 Ter zielen onderhalt
 Van ons verloren.

Doen int beswaer
 Der slavernyen waer,
 Godts volck met groot misbaer
 By Pharoos tijden:
 Seer wonderbaer,
 Heeft Godt al uyt gevaer
 Willen verlossen haer
 Ende verblijden,
 Maer eer dit soud' geschieden,
 Moest het Paeschlam werden geslacht
 Al inder middernacht
 Gegeten met aendacht,
 Waer by sy Godts almacht,
 En weldaet hooch geacht
 Souden belijden.

Als met lof-sanck,
 Wt Pharaos bedwanck,
 Die Joden vry en vranck
 Waren geweken:
 Door spijs en dranck.
 Gods goetheyt op den ganck,
 Aen 't volck al sonder danck
 Heeft claer gebleken,

Met 't vuyr der liefd' ontsteecken,
 Heeft hy haer het Manna bereyt
 Een spijs vol soeticheyd,
 En in 't leger gespreyt
 Als hy haer had geleyt
 Door 't roode meyr, en 't feyt
 Pharaos deed wreken.

Int aertsche pleyn,
 Die Christen int gemeyn
 Verquickt met die Fonteyn
 Van Godts genaden:
 Dat Paesch-lam reyn
 't Welck op hem neemt certeyn,
 Des menschen sond' alleyn
 Ende misdaden,
 Hebben sy al genoten,
 Doen sy wt die swaer slaverny,
 En Satans tyranny,
 Waren geworden vry,
 In 's werelts woesteny,
 Tot een wech-spijs daer by,
 Heel onverdroten.

O edel pant,
 En heylich offerhandt,
 Heel door der liefden brandt
 Aen 't Cruys verslonden:
 O druyf playsant,
 Wt het beloofde landt
 Des Hemels triumphant,
 Van Godt gesonden:
 Den wijn in onse wonden
 Heeft wtgestort den Samaritaen

Ons niet voorby gegaen,
 Dien wy hebben ontfaen,
 O ware Pellekaen
 Met wiens bloet wt gedaen
 Sijn onse sonden.

Groot int getal,
 Gelijck die Joden al
 Spijs na haer wel-geval
 Rijck'lick bequamen:
 Met groot geschal
 In dit traen-vloedich dal
 Roepen wy Christen al
 Om spijs te samen:
 Maer niet voor ons lichamen,
 Maer 't broot der zielen delicaet,
 O Godt ons toeverlaet,
 Geeft ons dit wt genaedt
 Als ons de doot aengaet,
 Dat wy niet desperaet
 Verflauwen, Amen.

Een Liedeken van die thien Deughden van Maria.

Op de wijze: Ick segh het sijn mijns liefs bruyen ooghen.

O Maria fonteyne vol deughden
 Wy eeren u met hert en vreughden
 Want ghy ons Patronesse zijt,
 Alle gheslachten moeten u prijsen,

En sonderlinge eer' bewijsen
 Godts lieve moeder gebenedijt.

Alle, &c.

Reyn, onbevleekt, suyver van sonden
 Sijt ghy perfect en maeght gevonden
 Voor Godt een spiegel onbesmet:
 Daerom had hy in u behagen,
 Die ghy met vreughden hebt gedragen
 In u Maeghdelick lichaem net.

Daerom, &c.

Ghy waert seer wijs in Godt te minnen,
 Want u verstant dat was van binnen
 Verlicht al met Gods gracy rijck,
 Voorsichtich waert ghy in u wercken,
 V groote wijsheyt kostmen mercken
 Wt uwe woorden soberlijck.

Voorsichtich, &c.

Ootmoedich waert ghy wtghelesen,
 Als ghy u selven noemt te wesen
 Een Dienst-maeght slecht des Heere schoon:
 Daerom zijt ghy met grooter weerden,
 Seer hooch verheven vander eerden
 Hier boven in des Hemels throon.

Daerom sijt, &c.

Ghy hebt gelooft Godts woort waerachtich,
 Door u groote gelove krachtich,
 Hierom zijt ghy salich geacht,
 Want ghy en waert niet twijfelachtich.
 Dus heeft die Heere Godt almachtich

Sijn beloften in u volbracht.

Want ghy, &c.

Ghy waert devoot in u gebeden,
Seer vierich met ootmoedicheden
Quamen sy voor Godts majesteyt.
En in Godts woort te mediteren
Waert ghy verlicht int contempleren
Met groote stille aendachticheyt.

En in Godts, &c.

Gehoorzaam oock in goede dingen,
Waert ghy bequaem om te volbringen
Altoos den wille Godts perfect:
Men hoorden u niet murmureren,
Niemant en sach u rebelleren
V Overheyt waert ghy subject.

Men hoorden, &c.

Ghy hebt bemint willich armoede,
Een slecht habijt weynich van goede,
Dus dienden ghy den Heer ghetrouw:
Want uwen Soon op deser eerden
Soo veel niet hadt, noch oock begheerden,
Daer hy zijn hoofd op rusten sou.

Want uwen, &c.

Verduldich waert ghy in u lijden,
Ghy danckten Godt tot allen tijden
In alle druck en tegenspoet.
Met blijdschap hebt ghy dat ontfangen,
Als eenen schat met groot verlangen
Van die handen des Heeren goet.

Met blijdschap, &c.

Seer Godtvruchtich in alle manieren,
 Placht ghy te sijn int conversieren
 Tot alle menschen arm en rijck.
 Om die bedroefden te vertroosten,
 Te leeren met goede propoosten
 Waert ghy seer goet en vrindelijck.

Om die, &c.

Met groote droefheyt waert ghy bevangen,
 Doen ghy u lieven soon saecht hangen,
 Verwont aent Cruys naeckt ende bloot:
 Hierom u herte most doorboren,
 Als Simeon u seyd' te voren
 Het bloedich sweert der droefheyt groot.

Hierom, &c.

Princesse onse Patronesse,
 Weest onser aller Voorsprakersse
 By Jesum uwen Soone jent,
 Dat hy ons hier gracie wilt geven,
 Dat wy Godtvruchtich mogen leven
 In dees tien deughden excellent.

Dat hy ons, &c.

Van die heylige Moeder Godts Maria.

Op de wijze: Cupido triumphant, Aenhoort, &c.

EGroet so moet ghy sijn
 Maria hooch gepresen:

Vol ootmoet, dienstmaecht fijn,
 Van dat Drievoudich wesen,
 Ghy zijt vol gracy soet,
 Moeder en maghet goet
 O Maria zijt dan gegroet.

Ghy zijt, &c.

O uytvercooren jeuchd
 Van Godt den Vader machtich:
 O liefste bruyt vol deuchd,
 Des heylichs Geests waerachtich.

Ghy zijt vol, &c.

O Coningin eenpaer
 Der Hemelen en eerden:
 O moeder Godts voorwaer,
 O maget groot van weerden,

Ghy zijt, &c.

O Croon en schoon cieraet
 Der maechdelicke chooren:
 O reyn maechdelick zaet,
 Ontsluyt ons u tresooren.

Ghy zijt, &c.

Blijft by ons int verdriet
 In druck en alle lijden:
 Och en verlaet ons niet,
 Ons eynde wilt verblijden. Ghy zijt, &c.

Magnificat.

Op de wijse: Vlenbergij. Ofte Wt de diepten o Heere.

MYn ziel maect groot den Heere,
 Al wat in my mach zijn,

Mijn geest springt op en neere,
 In Godt den Heylandt mijn,
 Die zijn ooch heeft doen wenden
 Op zijn maecht deser tijt,
 Mijn cleynheyt hy bekenden
 En mijn ootmoedicheyt.

Alle geslacht op aerden,
 Van nu, en altijd voort
 My salich spreken werden,
 Met lof aen allen oort:
 Want hy heeft my bewesen
 En groote dingh gedaen
 Die machtich wordt gepresen,
 Heylich is sijnen naem.

Die goedicheyt des Heeren
 Haer wijt wtbreiden doet
 Die sal oneyntlijck weeren
 Op kints, en kinder bloet
 Die sal oock niet ophouden
 Noch nu, noch nemmermeer,
 By menschen die hem eeren
 En vreesen na 't behoer.

Hy heeft gewerckt met machten,
 In sijnen arm voorwaer,
 Die stouten groot van prachten
 Verstoot hy allegaer,
 Hy sedt van stoel daer neder
 Die stercken hooch genant,
 En hy verhoochtse weder
 Die cleyne sijn van standt.

Hy doet met goeden vullen,
 Die hier behoeflich sijn

Laet haren honger stillen
 Met goet, en g'nade fijn,
 De rijcken groot van schatten,
 Die neemt hy hem niet aen
 Sijn gunst sy niet en vatten,
 Hy laetse ledich gaen.

De Heer heeft opgenomen,
 Israel sijnen knecht,
 Heeft hem gemaect bequame
 Voor sijn heylich geslecht,
 Hy heeft tot ons doen keeren
 Sijn Vaderlijck gemoet
 En ons laten vermeeren
 Sijn goetheyt wonder groot.

Als hy voor vele jaren
 Na sijnen wijsen raet
 Die Vaders wtvercoren
 Troulijck belovet hadt,
 Als Abraham den ouden,
 En sijn zaet insgelijck
 Hy sal sijn woort oock houden
 Altijt en eewichlijck.

Van die Hemelvaert Marie, ende opneminghe haers lichaems.

Op de wijze: Dies Solemnia.

MAria Moeder Jesu Christ, Alleluia
 Ten Hemel opgevaren is,

Alle, alleluia. Ten Hemel. &c.
 Godt sandt veel Engelen hooch hin af. Alleluia.
 Den schadt te nemen wt dat graf, Allel.
 Veel duysent Engelen waren da.
Alleluia.
 Die voeren op met Maria. All.
 Ten Hemel sy seer willekom quam, *Alleluia.*
 Haer Christus op met vreuchden nam, *Alle, alleluia,*
 Wat vreucht was hier ? wat lust daer by, Alleluia,
 O vreuchd, o lust, o Harmony, All.
 Die joncvrou als een Roos was root
 Haer glans, haer schoonheydt wonder groot.All.
 Die ziel door haer glanst over al, All.
 Gelijck de Son licht door Christal. All.
 Haer schijn de maen, twaelf steernen haer croon, all.
 Haer kleet die Son, gedenckt hoe schoon, *Alle, alleluia.*
 Sy word daer aller vreuchden vol. Alleluia.
 Veel goets wat haer hert hebben wou. *Alle alleluia.*
 Bidt nu op eenen gulden thron, All.
 By Godt na Christum haren Soon, All.
 Sy is een Hemels Coninghin, All.
 De gantsche werelt een Troosterin, All.
 Soo roepen wy wt tranen dael, All.

Verwerft by Godt ons s'Hemels sael, *Alle, alleluia.*

Wy singen Godt Alleluia, Alleluia,

In Maria Alleluia, alle, alleluia.

In Maria, &c.

Litanie vanden soeten naem *Iesus.*

Op de wijze: vanden 147. Psalm Vlenberij. Ierusalem du liebe stadt. &c.

*HE*lpt ons schepper almachtich Heer, *Kirieleyson.*

Spaert ons Christe is ons begeer *Kirieleyson.*

Geeft macht en troost in overvloed

In droefheyt en benouwen *Kirieleyson.*

Jesu door uwen name soet

Maeckt dat wy sijn behouwen *Kirieleyson.*

Godt Vader van 't Hemels palleys Ontfermt u onser

Godt Soon verlosser en ons vleys } " "

Godt Heylich Geest levend' Fonteyn } " "

En Trooster wt-gelesen } " "

Een Godt en dry personen ghemeyn } " "

Dryvuldicheyt ghepresen. } " "

Jesu Godt Soone hooch-gheacht } " "

Jesu vermaert en groot van kracht } " "

Jesu stercke Heer en valiant } " "

Volmaeckt niet om bemercken } " "

Jesu in glory abundant } " "

Wonderdadich in wercken. Ontfermt u onser
 Jesu lieflijkste diemen vint } " "
 Jesu boven al 't meest bemindt, } " "
 Jesu meer als die Sonne claer, } " "
 En als die Mane schoone, } " "
 Jesu boven Sterren schijnbaer, } " "
 Wonderlijcke Godts Sone. } " "
 Jesu s'Hemels lust en jolijt, } " "
 Jesu eerweerdich t'aller tijt, } " "
 Jesu ootmoedich als een Lam, } " "
 Arm van rijcdom, en goede, } " "
 Jesu sachtmoedich ende tam, } " "
 Verduldich van gemoede. } " "
 Jesu gehoorsaem totter doot } " "
 Dien baerden kuysch een maeghden schoot } " "
 Jesu van prijs en suyverheyt } " "
 Beminner seer verheven } " "
 Jesu ons liefd' in ewicheyt } " "
 Een spiegel van ons leven. } " "
 Jesu der deuchden exemplaeer } " "
 Jesu prijs der seden eerbaer } " "
 Der zielen liefhebber jalours } " "
 Jesu toevlucht int strijden } " "
 Der armen Vader en succours } " "
 Jesu troost in ons lijden. } " "
 Jesu schat der Christenen schaer } " "
 Jesu sijn gesteente dierbaer } " "
 Jesu der volmaecktheyt tresoor } " "
 Vwer schapen goeden Herder } " "
 Jesu sterre op 't Zeesche spoor } " "
 Schijnend' licht naer en verder. } " "
 Jesu 's Vaders wijsheyt bekend } " "

O Jesu goetheyt sonder ent Ontfermt u onser
 Jesu die vreucht der Engelen bent } " "
 Der Patriarchen minnaer } " "
 Die 't licht die Propheten inprent } " "
 Jesu d'Apostelen leeraer. } " "
 Der Euangelisten Doctoer } " "
 Sterckheyt van 't Martelaren Choor } " "
 Glans der Confessoren en loon } " "
 Jesu Bruygom der Maeghden } " "
 Der Heyligen blinckende kroon } " "
 Die u Jesu behaeghden. } " "
 Lam Godts die de sonden wech neemt, spaert ons o Heere.
 Lam Godts die de sonden wech neemt, spaert ons o Heere.
 Lam Godts welck vryt van sond' en smet
 Door bloet en vijf wonden, Ontfermt u onser.
 Jesu Christi hoort ons ghebedt
 In levens en doots stonde. Ontfermt u onser.

Litanie van 't H. Sacrament.

Op de wijze vanden 53. Psalm Vlenbergij.

ONtfermt u Heer o eewich goet wilt ons genadich sijn.
 Ontfermt u Christ wt liefden goet, } " "
 Ontfermt u Heer wt genaden vloet,
 Verhoort ons Jesu soet.
 God Vader in des Hemels throon Ontfermt u over ons.
 Godts en Marie liefste Soon, } " "

Godt heylich geest ewich en schoon Onfermt u over ons.
 In die Godtheyt derde persoon. } " "
 O levendich broot ongefaelt, } " "
 Dat wt den Hemel is gedaelt, } " "
 O Godt vervult met liefde puer } " "
 Die gansch schuylt onder broots figuer. } " "
 Die 's werelts Salichmaker sijt } " "
 En verlosser ghebenedijt, } " "
 O offerhande onbesmet, } " "
 Een heylich inde nieuwe wet. } " "
 Voorts brengende reyn Maegden wijn, } " "
 Der Engelen broot en spijs divijn, } " "
 Heylich en onbevleekte Lam, } " "
 Des Vaders ewich woort heylsaem. } " "
 Dat vlees wordende hem verthoont, } " "
 En heeft als mensch met ons gewoont, } " "
 Ons geloofs een mysteri groot, } " "
 Heylichste Hosty, Hemels broot. } " "
 Ware versoeningh en pardoen, } " "
 Voor levend' en dooden van doen, } " "
 Tegen der sonden boos bedrijf, } " "
 Een Hemels sterck preservatijf. } " "
 O Heylichste ghedenckenis, } " "
 Dat d'Heer voor ons ghestorven is, } " "
 Een kostel gave en weldaet, } " "
 Die all'miltheyt te boven gaet. } " "
 Der liefden Godts ewich present, } " "
 Medicijn welck de doot afwent, } " "
 Levendichmakend' Sacrament, } " "
 Hoochweerdich en seer excellent. } " "
 Aldersoetste spijs en bancket, } " "
 Welck d'Enghels eeren voorgheset, } " "

Gant der Godlijcker liefden reyn, Onfermt u over ons.
 Der geest'lijcker vreughden Fonteyn. } " "
 Vermakingh en blijtschap perfect, } " "
 Van heyl'ge sielen onbevleekt, } " "
 Der Pelgrims spijs int afscheyt } " "
 Wt dees ellend, van Godt bereyt. } " "
 Eerweerdich schoon en edel pant } " "
 Van het eewich leven playsant. } " "
 Heere wilt ons genadich zijn,
 Spaert Heer ons sondaers snoot.
 Heere wilt ons genadich zijn,
 Verhoort ons inden noot.
 Dat wy niet nutten onbequaem,
 In sonden met oneer,
 O bloet onweerdich en lichaem
 Wilt ons bevrijden Heer,
 Van 's vleesch dertel begeerlijckheyt Wilt ons bevrijden Heer.
 Van d'oogen lust en giericheyt. } " "
 Van des levens hooveerdicheyt } " "
 Vanden Geest der onsuyverheyt } " "
 Van p'rijckel en der sonden val } " "
 Van d'eewige doot boven al. } " "
 Door u liefd' daer ghy meed' int endt,
 O Jesu brandend' seer
 Hebt ingestelt dat Sacrament,
 Wilt ons bevrijden Heer,
 Door u bloet precieus en root,
 Heer doet na ons begeer
 Dat ghy voor ons aen 't cruys vergoot,
 Wilt ons bevrijden Heer,
 Door u bloedige wonden vijf
 Om onse swacheyt teer,

Die g'hebt ontfangen in u lijf.
 Wilt ons bevrijden Heer
 Wy sondaers met droefheyf bevaen
 Tot u om 't quaet verstoort
 Komend' gelijk den publicaen
 Wy bidden ons verhoort.
 Dat ghy tot 't Sacrament ge-eert,
 Nae sijn weerd alst behoort,
 Ons aendacht en geloof vermeert,
 Wy bidden ons verhoort.
 Van ontrouw', blintheyf, kettery,
 Als wy worden bekoort
 Dat gh' ons bewaert en maket vry
 Wy bidden ons verhoort.
 Dat ghy ons begeerten op heft,
 In d'ydelheyf versmoort
 Hemelsche dinghen vast aenkleeft,
 Wy bidden ons verhoort,
 Dat gh' ons in uwen dienst propijs,
 Jesu wilt dryven voort
 En strecken u tot eer en prijs,
 Wy bidden ons verhoort.
 Dat ghy ons armen op aertrijck,
 Behoevich rechtevoort
 Geeft des *Sacraments* vruchten rijck,
 Wy bidden ons verhoort.
 Wy bidden u door u bloet seer duer,
 Als ons die doot anpoort
 Helpt ons dan inde laetste uer.
 Wy bidden ons verhoort.
 Met dese spijs int wterst perck
 Als wy naecken 's doots poort.

Wilt ons versien en maken sterck,
 Wy bidden ons verhoort.
 Troost ons broers en vrinden, die pijn
 Int suyvermakend' oort
 Met ons weldoenders, lijdend' sijn,
 Wy bidden ons verhoort.
 O Godt door u mogende hant,
 Verleent peys en confoort,
 Verlost haer wt des vaeghviers brant,
 Wy bidden ons verhoort.
 Godts Soon die den Vader behaeght,
 Eewelijck levent woort
 Lam Godts die 's werelts sonden draeght
 Spaert ons genadelijck
 Lam Godts die 's werelts sonden draeght
 Ontfermt u mildelijck
 O Jesu soet hoort ons gebedt
 Ontfermt u onser Heer.
 Ontfermt u ons sondaers besmet
 Christe ons Godt en Heer.

Litanie van onse Lieve Vrouwe van Laureten.

Op de wijze: Het viel een Hemels douwe. Alternatim canetur more Ecclesiae.

O Heer wilt ons ontfermen,
 Resp. Wilt ons ghenadich sijn,
 Christe wilt erbermen. Wilt ons, &c.

O Heer wilt ons ontfermen
Wilt ons, &c.

O Godt wilt ons beschermen.

Resp. Van die ons schaed'lick zijn.

Godt Vader inden throone Ontferm u over ons.

Godts alderliefsten Sone } " "

Godt heylich Geest gepresen } " "

Personen drie, een wesen. } " "

 Maria soet van name Maria bidt voor ons.

Gods moeder hooch van fame: } " "

O Maget aller maechden } " "

Die moeder Christum draechden. } " "

 O moeder der genade, Maria bidt voor ons.

Die baerden sonder zade, } " "

O moeder altijd maget, } " "

Die sonder vleck kint draget. } " "

 O moeder sonder smette, Maria bidt voor ons.

O soetste violette, } " "

O wonderlicke moeder, } " "

Die baerd' ons Heer ons Hoeder. } " "

 Jesus is uwen Sone Maria bidt voor ons.

O maget wijs en schoone, } " "

Groot eer wy u bewijsen, } " "

O maecht niet om volprijsen. } " "

 O maget sterck van crachten, Maria bidt voor ons.

Sachtmoedich van gedachten, } " "

Getrou voor uwe knechten, } " "

O Spiegel der gerechten. } " "

 O wijsheys thron en Sale, Maria bidt voor ons.

Claer morgen-steern van strale, } " "

Vat vanden Geest des Heeren, } " "

Vat weerdich om te eeren } " "

Vat der Godtvruchtigheden, Maria bidt voor ons.
 Roos der verborgentheden, } " "
 O stercke Davids tooren } " "
 Gesticht van reyn yvooren. } " "
 O huys van sijnen goude, Maria bidt voor ons.
 Arck des verbonts by d'oude, } " "
 O poort van s'hemels Sale } " "
 Claer morgensteern van strale. } " "
 Geneesters onser wonden, Maria bidt voor ons.
 Voorspraeck voor onse sonden, } " "
 Vertrousters int benouwe, } " "
 Der Christenen hulp trouwe. } " "
 Der Engelen Coninginne, Maria bidt voor ons.
 Der Patriarchen minne, } " "
 Belofte der Propheten, } " "
 Apostelen licht geheten. } " "
 O cracht der martelaren Maria bidt voor ons.
 Gelijders exemplare } " "
 Der maechden edel kroone, } " "
 Princes van s'hemels throone. } " "
 O alderschoonste bloeme Maria bidt voor ons.
 Des Roosecranskens roeme, } " "
 Toost aller die u groeten, } " "
 Wilt ons ter noot ontmoeten. } " "
 Lam Godts die draecht ons sonden,
 Heer weest doch niet verstoort.
 Lam Godts die draecht ons sonden
 Heer ons gebedt verhoort.
 Lam Godts die draecht ons sonden
 Wilt ons genadich sijn.
 Door u Cruys, doot, en wonden
 [W]eert, die ons schadich sijn.

Van de heylige Kercke.

Op de wijze: Een seraphijnsche tonge. Ofte: Wilhelmus van Nassouwen.

EEn Zee vol stercke baren,
 Vol onweer ende wint:
 Moeten wy overvaren
 Daermen veel klippen vindt,
 Maer wilt ghy salich wesen,
 Neemt voor een schip te baet,
 Die Kercke Godts ghepresen,
 Die 's werelts vloet ontgaet.

Als niemant buyten d'Arcke
 Die sundtvloet cond' ontgaen:
 Also buyten Godts Kercke
 Dwaeltmen in d'Helsche baen,
 +Op haer heeft Godt almachtich
 De waerheyt vast gegront,
 Dat sy leert is waerachtich
 Geen leughen spreeckt haer mont.

⁺*1. Tim 3.*

Laet comen die tempeesten
 Van dwalingh menichvout:
 Zeeroovers, Kettters, geesten,
 Met hare secten stout,
 Sy konnen niet ghekrincken,
 + Sint Peters schip seer vast,
 Wat sy doen t'sal niet sincken
 't Cruys Christi is de mast.

⁺*Luc. 22*

Den geest Gods sal het stueren,
 't Seyl is de waerheyt claer,

De plancken eendracht vueren
 't Geloof den ancker swaer
 Die Oversten die roepen
 Door haer gestichtich woort,
 Der liefden koorden voeyen.
 't Gebedt jaecht 't schiepken voort.

Blijft in dit schip u leven, +
 Al zijn daer quaden in:
 't Quaet sal aen u niet cleven,
 Dus denckt in uwen sin,
 Een acker die goet koren
 Draecht, heeft wel onkruyt quaet,
 Die in Godts Kerck verloren
 Gaet, en is geen goet zaet.

Wilt van die Kerck niet dolen, +
 Die Christus heeft getrouwt:
 Hoe kan sy sijn verholen,
 Een stadt seer hooch gebout?
 Niet hier of daer in hoecken,
 Maer op een bergh geplant,
 Die haer noch elders soecken
 Sijn blind in haer verstant.

Een Kerck maer wert gevonden,
 Een Godt, een sienlijck hoofd:
 't Is nu en t'allen stonden
 Al een datmen gelooft, +
 Door geen tweedracht gesneden,
 Sy blijft in eenicheyt,
 In alle tijt en steden,
 In alle volck verbreyt.

Haer ouderdom kan toonen,
 Dat Christus die gesticht

*+In de H Kercke, sijn goeden
 en quaden. Matt. 13.*

*+Die H. Kerck is de bruyt
 Christi Matt. 5*

*+Die kentekenen der Kerck
 1. Eens. Eph. 4.*

+Van geen ander personen,
Is haren naem gedicht,
Van der Apost'len tijden,
Haer afcoemst toont sy claer,
Mirac'len oock belijden

+Haer heylicheyd voorwaer.
Geen Secten toonen cunnen

+Van haer geloof dit al
Maer, o Herder, wilt gunnen,
Dat kommen in den stal
Al die verdwaelde schapen
Dat een stal werden moet,
Die na u beelt geschapen,
Verlost zijn door u bloet.

+2. *Algemeyne oft Catholick*

+3. *Apost.*

+4. *Mirakelen en heylich.*
Marc. 16.

Den 73. Psalm Vlenbergij. Wie hast vns Herr in diesem leyd.

Hoe hebt ghy Heer, in dit groot leyd
Ons tot den doot also verlaten:
Hebt op die schapen uwer weyd
V toornich vuyr ontsteecken laten,
Denckt aen u lieve Kercke reyn
Die ghy als u Gemeynt alleyn
In u beschut altijt genomen
Al met een toe geneycht gemoet
Hebt ghy verlost u erfdeel goet,
En hebt als eygen dit bekomen.

Denckt aen den berch Syon, o Heer,
Die u van outs heeft welgevallen
Die ghy van lange jaren Heer,
V woonplaets, wtgesocht voor allen,
Staet op, verheft u machtichlijck,

Verderft die stouten eewichlijck,
 Laet haerder niet een overblijven,
 Hoe heeft de vyant int heylichdom,
 Alles verdorven om end' om,
 Heeft grooten moetwil dorven drijven.

Men hoort nu uwe wederpaert
 Groulijck op uwe Feesten brullen,
 En uwe huysen, haerder aert,
 Met haren muyl-gebleer vervullen,
 Hebben haer teycken, en banier
 Daer op gericht, met groot getier,
 Om uwen Tempel te verderven
 Arbeyt een yeder soo men siet,
 Gelijck int groote bosch geschiet,
 Met bijlen houwen sy, en kerven.

De deuren schoon, eertijts soo wel,
 Met konst seer heerlijk wtgesneden,
 Sijn van haer schandtlijck, nu seer fel,
 Verwoest na haer gebruyck en zeden.
 Wat voor cieraet voorhanden was,
 Dat hebben sy vernielt seer ras,
 Met Spiessen, en met Hellebaerden,
 V heylichdom in onse landt,
 Is jammerlijck met vuyr verbrandt,
 Van dese uwe wederparten.

Die Hutten uwes namens goet
 V heylichdom oock vol van waerden,
 Is nu verstoort met bitteren moet,
 En gantsch ontwijgt tot der aerden,
 Sy seggen steets in haren sin:
 Wy willen haer goet nemen hin,
 En al haer feesten gantsch verstooren,

Die Godes-huysen in dat landt,
Sijn alle van haer afgebrandt,
Het vuyr heeft alles doen versmoren.

Wy hebben onse teycken Heer,
Een tijt lanck nu niet weer vernomen,
Ghy laet oock geen Propheten meer,
Tot u lief volck op aerden comen,
Niemant by ons te vinden is,
Die weten mach de tijt gewis,
Wanneer u toorn sal endtlick wenden,
Hoe lang sult ghy noch lijden Heer,
Dat uwen vyant boos soo seer,
Vwen naem seer spotten en schenden ?

Hoe laet ghy Heer, in yver groot,
V handt so langen tijt afkeeren ?
En legt u rechte handt in schoot,
Ach, sal dit nu en altijt weeren,
Ick weet oock wel, en g'loof altijt,
Dat ghy mijn Heer, en Coninck zijt,
Van ouden tijt en lange jaren,
Ghy schickt u hulp in tijt der noot,
Van u o milde Godt seer groot
Sal eenmael heyl ons wedervaren.

Ghy hebt in sterckheyt uwer macht,
Dat meyr verdeylt in sijne dagen,
Den Draeck int water omgebracht,
En hem zijn hoofd ooc gantsch verslagen
Ghy hebt in uwe gramschap Heer,
Des Walvisch hoofd int wilde meyr
Voormaels met alle macht gebroken,
Hebt haer die volckeren onbekant,
In wijt gelegen Morenlandt,

Seer wonderlick tot spijs doen maken.

Laet u beecken en bronnen soet
 Springen daer voor, rijck wt der eerden,
 Ghy doet verdroogen stercke vloet
 Datse tot inden gront drooch werden,
 Den nacht is u oock des dachs schijn,
 Ghy hebt dat licht gemaect seer fijn,
 Die Sterren, met die clare Sonne,
 Oock Somer, Winter, heet end' cout,
 Hebt ghy gemaect, tot onderhout,
 Der menschen, die daer op noch woonen.

Gedenckt, o Heer, eenmael daer aen,
 En laet u hert dit wel doordringen,
 Wat leet de Vyant heeft gedaen,
 Die enckel laster-woort aenbringen,
 Een onwijs volck met valschen schijn,
 Heeft seer gesmaet den name dijn,
 Met schimpen en met velen spotten,
 In u gramschap verwerpt doch niet,
 De ziel ws tortelduyfkens siet,
 Voor die beesten, en boose rotten.

Denckt aen u arm gemeynte fijn
 Wilt u doch over haer erbermen,
 Laet niet so gantsch vergeten zijn,
 Den noot der hooch bedroefde armen,
 Siet eyndtlick aen mijn eewich licht
 't Verbondt dat ghy hebt opgerecht,
 Wilt doch u oock daer niet af wenden,
 Want moetwil heeft nu overhandt,
 Der quaden huysen in dat landt
 Sijn schalckheyt vol aen allen enden.

Laet niet met schande gaen daer van

V volck, op aerden hooch verslagen,
 Dat ghy hart hebt ghegrepen an,
 In uwen toorn met sware plagen,
 Want u volck, dat ellendich is,
 Is wel bereyt met eer en prijs,
 Vwen naem hoochlijck te eeren
 Maeckt u doch eyntlijck op, o Heer,
 En hout gericht voor u volck teer
 Ey, wilt u saeck doch selfs wtkeeren.

Gedenckt den grooten spot en schant
 Daer met men dagh'licx u onteeret,
 Die u van boosen veelderhant
 Sonder ophouden wederveret:
 En wilt doch, Heer, vergeten niet
 Den schimp van u vyant gheschiet,
 Die u moetwillich tegenstreven:
 Want haren trots en overmoet
 Met macht hem altijd meeren doet,
 Haer stoutheyt doet sich hooch verheven.

Aenspraeck ons Heeren Je[su] Christi hangende aent Cruys tot een sondighe siel.

Op de wijze: Eylaes ick mach bewenen.

EYlaes! ick mach beclagen
 Mijn druck, mijn droefheyt groot,
 Mijn cruys dat 't hert moet dragen,
 'T welck my mijn liefd' aendoet

Ick heb gesocht mijn leven lanck
 Haer met so menigen droeven ganck
 En nu de doot

Sterf voor haer, siet liefde groot.

Nochtans mijn siel gaet vluchten,
 O wat ondanckbaerheit,
 Van my, versmaet mijn suchten,
 En al mijn droevich leydt,
 Is dan vergeefs mijn lijden al,
 Mijn tranen seer veel int getal.

O wat voor pijn

Komt my van u siele mijn.

Siet aen mijn hoofd doorgraven
 Met doornen wonder groot.

Van onderen tot baven
 Mijn lijf van bloede root,
 Dat ick wt liefd' voor u vergoot.

En my gegeven inden doot

O siele mijn

Mocht toch dit int herte sijn.

Hebt ghy aen mijn bevonden

Gedroch of ontrouheynt,

Nu of t'eenigen stonden

Dat ghy soo van my scheyt,

Ick had dat noyt van u verwacht,

[W]ie had dit oyt van u ghedacht,

[O] siele mijn

[W]aer is u verstant en sin.

Ghy weet ghy hebt mijn hert,

Ghy weet dat ick u minne,

Om u soo lijd' ick smert.

Meucht ghy dan scheyden dus van my.
 Daer ick u altoos blijve by ?
 Wilt het verstaen,
 'T is van u niet wel ghedaen.
 Wilt ghy my nu verlaten,
 Denckt eens aen uwen eedt,
 Waer met ghy my beslaten
 Te dienen als ghy weet,
 Int doopsel hebt ghy 's duyvels prach
 Sijn raedt, en werrelt af ghesaght,
 O siele mijn
 Sal dit dus vergeten sijn ?
 Siet hoe ick hier ghehanghen
 Mijn erm' heb wt ghespreyt,
 Om u daer in t'ontfanghen
 Och waer u hert bereyt !
 Segt my die werrelt wat profijt
 Geeft s' u, dat ghy dus van my vliedt,
 O siele mijn
 V verlies aendoet my pijn.
 Och mochte in u dalen
 Een bloedich dropken root,
 Dat ick stort te betalen
 Vw'r sonden schulden groot,
 Mocht toch u steenich hert een traen
 Die ick wt mijn oogh' pars ontfaen,
 O siele mijn
 Sal dit al verloren sijn ?
 En wilt ghy in mijn armen,
 Met liefste vluchten niet,
 Soo wilt u selfs erbarmen,
 Om u eeuwich verdriet.

Dan ick dien ghy nu dus versmaedt
 Sal branden doen den wille quaet,
 O siele mijn
 Keert u wil en wilde sin.

Een ander aenspraecke Jesu Christi tot een sondige siele.

Op die wijze: Comt nu schoone Veltgoddinne.

COmt mijn siel by my verheven
 V ick dus bemin:
 Maer siet u verkeerde sin,
 Ghy gaet my begeven
 Door des werelts schijn.
 Wat voor schoonheyt sich doet blijcken
 In de werrelt wijt,
 Wat tot liefd' treckt insgelijcken
 En u hert verblijt:
 Is toch tegen my altijd.
 Ist niet stof en slijcke ?
 Brengt int lest verdriet ?
 Schoonheyt ben ick van natuere
 Lust en minlijckheyt,
 Vreughden in my altijd duyren
 Met vermaeck'lijckheyt,
 Nochtans ghy van my afscheyt,
 Maer u doet vervuyren,
 's Vleyschs bedrieg'lijckheyt.

My heb ick u gansch gegeven,
 V eyghen te sijn
 Voor u stelde ick mijn leven,
 Leed tormenten en pijn.
 Dat ghy mocht o siele mijn,
 V hert my aencleven
 En mijn dieners sijn.

Ick heb dryendertich jaren
 V ghesocht met vlyt,
 V mijn schaepken lang verlaren
 'K gaf my noyt respijt,
 Al dees moeten acht ghy niet ?
 Sonder ruste waren,
 Dach en nacht altijt.

Wat mocht ghy meer *van* my wachten ?
 Als ghy hebt ontfaen,
 Wilt toch letten op mijn klachten
 Want het gaet u aen,
 Sal dan dus die brede baen
 In al u ghedachten
 En u sinnen staen.

Tot u heb ick lang geroepen,
 Maer verdooft blijft ghy,
 Mijn ermen wtgereyckt u open,
 V oogh is van my.
 Ick sie dat u wille vry,
 En u sin gaen lopen,
 Daer in sijt ghy bly.

G'hebt ghehoort my voor u deure
 Daeg'licx kloppen aen,
 Wil mijn lief mijn woorden horen
 Laet my inne gaen,

Dach en nacht heb ick gestaen,
 Maer tot allen uren
 Doet ghy my versmaen.
 Wilt ghy dan u domme sinnen,
 Volgen tot u schaedt ?
 Mach mijn bid aen u niet winnen
 Mijnen goeden raedt,
 'T is u wil dat ghy vergaet.
 Ghy verwerpt mijn minne,
 'T doen u sinnen quaet.
 Denckt dan dat u sal erschijnen
 Eenen wreden dach,
 Waer in ghy benaut met pijn
 Sult doen groot geklach.
 Schreyen sal dan sijn u lach,
 Maer suchten en grijnen
 Dan niet en vermach.
 Comt noch mijn siel wtvercoren,
 Cort is desen tijt.
 Neygt toch eens tot my u ooren
 Die my kost'lijck sijt,
 'T smert my dat ghy van my vliet.
 Dus eer ghy verloren
 Gaet, de werelt mijt.

Een liedeken van die H. Kerck.

Op die wijze: O Geest die ons kunt &c.

O Heer aensiet toch Syon teer
 V kruyt verheven:

Sy wort verdreven,
 Int ongelooft wort haer nu plaets gegeven,
 Haer schoonheyt en cieraet,
 Door Satans listen quaet,
 Is wech gedreven.

O Godt, wy hebben u gebodt,
 Niet onderhouwen,
 't Mach ons wel rouwen:
 Want daerom laet ghy ons in dit benouwen,
 Maer ghy o Heere soet,
 Wilt onse tegenspoet,
 Toch eens aenschouwen.

O Heer laet toch u Kerck weer,
 Eens triumpheren,
 In lof en eeren,
 Op dat haer droefheyt groot eens mach cesser[en]
 Verlaet o Heer niet heel
 V eenich erfdeel,
 Komt visiteren.

O Heer, laet uwen wijngaert weer
 Te recht opbouwen,
 Sent herders trouwe:
 En laet u schaepkens teer niet meer benouwen
 O Jesu herder goet,
 Troost ons in tegenspoet,
 Ghy sijt getrouwe.

O Heer, die lief hebt alsoo seer
 Vw' creaturen,
 Hoe lang salt dueren:
 Dat Satan meer en meer ons sal doen trueren
 Den krancken reyckt de hant,
 En doet goet onderstant,

Die haer bekeeren.
 O Heer, sent toch uw' herders weer,
 In alle palen,
 Om weer te halen:
 Die schaepkens breet en veer,
 Die nu gaen dwalen:
 Want ghy en wilt toch niet,
 Dat yemant int verdriet,
 Kom, of in qualen.
 Prins Heer, wilt ons vyanden weer,
 Tot u bekeeren,
 Die waerheyt leeren:
 Op dat wy al u eer,
 En lof vermeeren,
 Laet uwe doot en pijn;
 Aen haer behouden zijn,
 O Heer der Heeren.

Van dat eeren der Beelden.

Op de wijse: Jerusalem ghy schoone stadt.

WAcht u ghy Catholijcken wel
 Van al des menschen valsche treken:
 Die wt Godts Kercke u rebel
 Wil trecken door sijn lieflick spreken.
 Wat inde Roomsche Kerck geschiet,
 [N]oemt hy te wesen sotternye,
 [I]st dat hy daer een beelt aensiet

Dit is, roept hy, afgoderije.

Als oft wy waren alsoo sot,
Dat wy de beelden als afgoden
Betoonden eer, die toecoemt Godt,
't Welck inde Wet Godts is verboden.

Die beelden in ons Kercke staen,
Om dat wy souden zijn gedachtich:
Hoe dat Godts vrienden, voorgegaen
Ons dienen voor een spiegel crachtich.

Ist dat ghy in de boecken meucht
Der heyligen vroom wercken lesen,
+Een schildery die leert de deucht,
Mach die der leecken boeck niet wesen ?
Een beelt brengt ooc zijn vruchten voort
Want 't kan ons hert tot God verwecken
Ja dickwils beter dan het woort
Salt ons tot een goet leven trecken.

+*Greg. lib. 7.*
Re. ep. 109.

+Heeft Godt niet in de oude wet
Twee Cherubijnen selfs doen maken,
Die in den Tempel sijn gesedt,
Die vol was van gesnede saken ?

+*Exodi. 25.*

Verheften Moses het serpent,
Werden gesont, die dat aensagen,
En wast al goet ? dan oock bekent,
Dat Godt de beelden niet mishagen.

Een mensch is dat Gods beelde niet,
En machmen dat wel eer bewijsen ?
Als dit een ander beelt geschiet
Waerom so wilt ghy dat misprijsen ?

Men maect een beelt van hout en steen
't Welck sijn onredelicke dingen,
Doetmen die eer, die coemt alleen

Aen die sy ons voor oogen bringen.
 Ist datmen 's Conincx beelt geeft eer
 Ist 's Conincx schande dat te breken,
 Voorwaer Gods beelden sijn veel meer
 Onteertmen die, Godt sal het wreken.
 Ghy Catholijcken hier wt leert,
 Datmen die beelden eer mach geven,
 Maer so, dat alsmen die vereert,
 Gods dienst die niet wert toe-geschreven.
 Dees onse leering is seer out,
 In Gods Kercke, die niet kan liegen,
 Al dat sy leert, voor seecker hout,
 Sy sal u nemmermeer bedriegen.

Van de liefde Godts.

Op de wijze: Lief eerbaer, Aenhoort, &c.

O Jesu goet,
 Mijn bruydegom, mijn pandt:
 V liefde soet
 Mijn hert geheel doorbrandt,
 Ick ben van uwe liefde kranck,
 Troost my dan Heer, en beyt niet lanck,
 Het vuyr brandt seer,
 Godts liefde noch veel meer.
 Mijn hert dat haeckt
 Om by u, Heer, te sijn:
 Want die u smaectt,
 De werelt is hem pijn,
 Ick wou dat ick ontbonden waer,
 En mocht aensien u aenschijn claer,

Het vuyr brandt seer,
 Godts liefde noch veel meer:
 Nochtans o Heer
 Wou ick mijn lichaem teer,
 Veel liever branden in het vyer
 Als sonder u te wesen hier.

Het vuyr, &c.

Treect my na dy,
 Ghy die mijn ziel bemint:
 En maeckt my bly,
 Ick ben u bruyt, u kindt,
 Geeft my de deucht, die my gebreeckt
 Mijn hert in liefde meer ontsteect,

Het vuyr, &c.

Maeckt my, Godt, nu
 Van alle dingen bloot:
 Op dat ick u,
 Mach dienen totter doot
 V wille laet mijn wille zijn
 Stort u genaed' int herte mijn.

Het vuyr, &c.

Steeckt in mijn hert
 Een liefde also groot:
 Dat druck, noch smert,
 Noch honger, noch de doot,
 Noch vuyr, noch sweert, noch tegenspoet
 My van u liefde scheyden moet,

Het vuyr, &c.

Ick denck, en sucht,
 Wel duysentmael om Godt
 'k Roep met gerucht:
 Waer blijft mijn lief, mijn lot,

Comt Heer, comt Heer, vertroost u bruyt
Oft mijn ziel gaet dat lichaem uyt.

Het vuyr, &c.

Gelt, gunst en goet
En oock mijn Vaderlandt
Vleesch ende bloet,
Mijn wille, mijn verstandt,
Verlaet ick om u liefd', o Heer,
Want ick mijn siele tot u keer,
Het vuyr brandt seer,
Godts liefde noch veel meer.

Tot Geestelijke Maechden. Opweckinghe tot de liefde Godts.

Op de wijze: Het voer een schipken over den Rijn.

MYn hert is op een lief gesedt,
Die reynder is als Lelien nedt,
Ick heb hem wtgelesen
In hem is geen rimpel of smet,
Hoe mocht hy puerder wesen.

Hy is oock uytgenomen schoon
Der heyligen glory, vreucht en kroon,
Hy mach wel zijn gepresen,
Want hy verciert des Hemels throon,
Hoe mocht hy schoonder wesen.

Hy is een almachtighen Helt,
Hemel en aerd heeft hy gestelt,
Niemant so groot als desen
Hy heeft alles in zijn gewelt,

Hoe mocht hy meerder wesen.

Hy is oock overvloedich rijck,
Sijn macht die streckt in alle wijck,
Wt hem is 't al geresen,
Men vindt hier niemant zijns ghelijck
Hoe mocht hy rijcker wesen.

Hy is oock onghemeten goet,
Hy spijst ons met met zijn lichaem soet,
Door hem zijn wy genesen,
Hy heeft verlost ons door zijn bloet:
Hoe mocht hy beter wesen.

Hy is te schouwen suyverlijck,
Om by te wesen, vriendelijck,
Niemant soo soet als desen
Hy is geheel genoechelijck:
Hoe mocht hy soeter wesen.

O Jesu alderliefste lief,
Ick schenck u mijn hert tot een brief:
V liefd' wilt daer in schrijven,
Op dat ick leef na u gherief
Goet, en ghetrou te blijven.

Wilt dit hooren ghy maechden fijn,
Laet Jesus uwen Bruydegom sijn,
En dient hem al u leven,
Hy sal u schencken den soeten wijn,
In sijn Bruyloft verheven.

Vande ydelheyt des wereldts ende bekeeringhe tot Godt.

Op de wijze: Fortuyn helaes pourquoi.

*W*At strijdt de werelt doch
 In d'ydel eeren baen:
 Wiens voorspoet is bedroch,
 En geensins kan bestaen,
 Seer ras voorby passeert
 Haer pracht en vreuchden al,
 Als vaten van der eert,
 Of glasen van Christal.

Staet meer op letters bloot
 Gheschreven in het ijs:
 Als op des werelts snoot
 Wellust, eer ende prijs,
 Haer deuchden ydel zijn,
 Haer loon bedriegelijck
 Waer op haer minnaers fijn
 Betrouwen ydelijck.

Men mach betrouwen meer
 Op s'menschen leugentael
 Als op des werelts eer,
 En vreuchden t'eenemael,
 Valsch zijn haer droomen al,
 Valsch haer wellusticheyt
 Valsch al haer moeyten mal,
 Valsch al haer neersticheyt.

Segt waer is Salomon
 Eertijts soo edel rijk:
 En waer is nu Sampson
 Een Helt onwinnelijck,
 Den schoonen Absalon,
 Int aenschijn wonderlijck,
 Oft Jonatas alom,
 Seer soet en minnelijck.

Seght waer is Cesar heen,
 Hooch in zijn Keyserrijk:
 Den rijcken man met een
 Int brassen lekkerlijck,
 Segt Cicero waer is
 Al u welsprekentheyt,
 Of Aristotelis,
 Groote verstandicheyt.

Soo veel Lants-heeren claer
 Soo vol rijckdom en pracht
 Soo menich rijck voorwaer,
 Met also groote macht,
 Wat Princen oyt men sach
 Soo seer gedient, ge-eert,
 In een ooghen opslach
 Soo zijn sy ghepasseert.

O wat een cort jolijt
 Is al des werelts vreucht.
 Als schijn met ydelheyt,
 Soo vergaet haer geneucht,
 Die nochtans hier verleyt
 De mensch van 't eewich goet
 Dat Christus heeft bereyt,
 Voor die zijn wille doet.
 O wormen aes planteyt,
 O stof der aerden snoo,
 O douw, o ydelheyt,
 Hoe verheft ghy u soo ?
 Ghy gantsch onsecker zijt
 Of ghy noch morgen leeft,
 Doet dan goet inden tijt
 Die Godt u daer toe geeft.

Des werelts glori' fijn
 Diemen groot acht alom,
 Wort in Schriftuer divijn
 Genoemt des hoeys een blom
 Geleecken by een blat,
 Dat de wint henen waeyt
 Want soo wt 's levens padt
 Wort den mensch afgemaeyt.

Niet eygens u toedenckt
 Dat ghy verliesen meucht
 Dat u de werelt schenckt
 Neemtse, en oock u jeucht
 Dat boven is aenschout
 V hert tot Godt laet gaen,
 Salich die hem verstout
 De werelt te versmaen.

[Wat is, wilt leeren]

Op de wijze: Bedroefde herteken.

WAt is, wilt leeren,
 Dat ydel eeren,
 Soo hooch braveeren
 In deser Werlt
 Daer all' verblijden
 In corten tijden,
 't Geluck in lijden,
 Sich gantsch ver stelt.

De macht der eerden,
 Hoe hooch van weerden,
 Moet 't schanden werden
 Hoort jonck en teer

Watmen somtijden,
 Int ys mach schrijven
 Sal vaster blijven,
 Dan menschen eer.

O creatueren,
 Ten mach niet dueren,
 V triumphieren,
 Al u jolijt,
 Op 't leven bouwen,
 Op menschen trouwen,
 Is niet dan rouwen,
 En groot verdriet.

Zijt ghy in eeren,
 Met jubileeren,
 Met triumpheerren,
 Nu minnelijck,
 Na corten tijden,
 Met swaren lijden,
 De doot sal scheyden,
 In oogenblick.

Dit is ervaren,
 Door vele jaren,
 En tuycht voorwaren
 Die oude schrift,
 Dat menschen kinder,
 Al hier en ginder,
 Ten doot hin onder,
 Sijn hingericht.

Waer is nu Absalon,
 Waer is nu Salomon ?
 De een was schoon,
 En de ander wijs,

Sampson de wilde,
 En stercke Helde,
 Jonathas milde,
 Mathusalem grijs.

 Waer is Virgilius,
 Waer Aristoteles,
 Plato, Empedocles
 Met hare kunst,
 Haer hooch studeeren,
 Haer speculeeren,
 Haer const en leeren,
 Is al om sunst.

 Van Ciceronem, heb ick vernomen,
 Dat hy heeft connen, Wel reden fijn
 Hem hielp geen reden,
 Geen clacht, noch beden,
 Hy moest intreden,
 Den wech heen in.

 Men leeft in 's gelijcken
 Hoe eenen rijcken
 In 's werelts strijcken
 Lach wonderlijck,
 Hy bancketierden,
 Hy domminierden,
 Hy sich vercierden
 Seer costelijck.

 Na weynich dagen
 Is hy gedraghen
 Hem hielp geen clagen,
 Geen goet, noch gelt
 Daerom by tijden
 Wilt u bereyden

Want ghy moet scheidyden
Van deser werlt.

De Paus aendachtich
Den Keyser machtich,
Den Coninck prachtich
Gaen aldaer heer
Haer hielp geen schoonheyt,
Haer hielp geen cloeckheyt,
Haer hielp geen sterckheyt,
Gelt, goet, noch eer.

Daer helpt geen weenen,
Geen medicijnen,
Geen kruyt noch steenen,
Voor die bitter doot,
Neemt hin met schricken,
Hoort arm en rijcken,
In oogenblicke,
Dat leven goet.

Wat sijn werelts lusten ?
Maer corte feesten,
Gheven int leste,
Maer angst en noot,
Och valsche vreuchden,
Ghy doet verleyden
End' ziel afscheyden
Van 't hoochste goet.

Wilt u dan wachten,
Voor 's Werelts prachten,
En daer na trachten,
Beyd' jonck en out,
Het sijn maer bloemen,
Haer pracht en roemen

Als water schuymen,
Verdwijnen haest.

O werelts kinder,
O arme sunder
Keert eenmael weder,
Siet aen u noot,
De doot sal naken,
End' u wis raken,
Ghy moet verlaten,
Bloet ende goet.

O water schuymen,
O werelts bloemen,
Ghy spijs der wormen,
Ghy aerden gront,
Cort is u leven,
Ghy weet niet even,
Of Godt sal geven
Den morgenstont.

Wilt dit betrachten,
Met al u krachten,
Steets voortaan trachten
Na 't eewich goet,
Wilt my nu geven,
O hooch verheven
Dat ick u leven,
Mijn eewich Godt.

[O Eewicheyt, o eewicheyt]

Op de wijze: Och light ghy nu en slaept.

O Eewicheyt, o eewicheyt
Mocht ick u wel bedencken,
Die innerlijck in ydelheyt,

Door s'vleesch begeert versencken.

Die innerlijck, &c.

Ten mach nu niet dat lichaem mijn
Wat ongemacks hier lijden,
Och 't sal hierna in 's Hemels schijn,
Sich wel soo hooch verblijden.

Och 't sal, &c.

Soo moet het Cruys ghedragen zijn
Oft hier, oft na dit leven,
Men moet verwachten d'Helsche pijn,
Of sich tot lijden geven.

Met moet, &c.

Och hoe langh duert de Helsche pijn,
'k Tel hondert duysent jaren:
En noch soo veel, 't is maer begin
Waer dencktmen doch te varen ?

En noch, &c.

Ick denck laes, waer gevaren zijn
Voor dertich, veertich jaren,
Die hier de Croon des werelts schijn,
In weeld' en pracht verkoren.

Die hier, &c.

Wat ist voor corte ydelheyt,
Sy hebben brandt tot loone,
In eewicheyt, o eewicheyt,
Int Helsche vuyr te woone.

In eewicheyt, &c.

Ey lichaem, als ghy sterven moet,
Wat helpt dan hier braveeren ?
Och niet, soo soeckt dat eewich goet,
Wilt u met my bekeeren.

Wilt met my nemen uwen ganck
 Tot Christi doornen Croone,
 En dragen nu dat Cruyce lanck,
 Adieu, seght werelt schoone.

En dragen, &c.

Al is mijn jeuchde jonc, ende seer groen
 Ick wil my gaen bekeeren,
 Tot Godt, en penitency doen
 Adieu met u playsieren.

Tot Godt, &c.

Adieu, in Jesus lijden soet,
 Wil ick met Godt, steeds rusten,
 Laet, Heer, in my u gratie goet
 Dooden al 's werelts lusten.

Laet Heer, &c.

Ey hoe soet sal 't int leste sijn,
 Als hy ons sal geleyden,
 In eewicheyt, o Heere mijn,
 Laer my niet van u scheyden.

In, &c.

Noch vleesch, noch werelts lieflicheyt
 Laet my van u afkeeren,
 Wech werelt met u ydelheyt,
 Wech met al u playseeren.

Wech werelt, &c.

Want vreuchd vergaet in oognblijck
 Daer na comt eewich lijden,
 Dat Cruys duert oock een oognblijck,
 Dan comt eewich verblijden

Dat Cruys, &c.

Och mocht ick u, o eewicheyt,
 Mocht ick u wel bedencken,

Rijckdom, eer, lust kreegh haest afscheyd
 Hoe schoon sy my oock blincken.
 Rijckdom, &c.

[Christus sprack tot een ziel seer soet]

CHristus sprack tot een ziel seer soet,
 Heft op mijn cruys, mijn lieve bruyt
 Volcht my een ganck door 't bitter kruyt
 Dien ick ghewandelt heb voor u,
 Hebt ghy my lief, soo volcht my nu.

Daerop die ziel sich claghet seer,
 Ach Jesu alderliefste Heer,
 Ick ben noch jonck, en daer toe teer,
 Ick heb u lief, dat is wel waer:

Maer 't Cruys te dragen valt my swaer

Christus hierop van Hemel hoech
 Ick jonger waer, doen ick dat droech,
 Claecht niet, ghy zijt noch sterc genoegh
 Neemt aen, als ghy werdt stijf en out,
 Soo hebt ghy des Cruys geen gewout.

De ziele claecht, als waer sy cranck:
 Hoe kan ick lijden dit bedwanck ?
 De daech zijn veel, dat jaer is lanck:
 Ick ben dat Cruys heel ongewoon,
 Ach Jesu Heer mijner verschoon.

Christus hierop: zijt niet verveert,
 Is mijn liefd' in u soo verteert,
 Mijn gratie in u seer vermeert,
 Ick moet castijden u jonck lijf,
 Ghy wort my anders veel te stijf.

Noch wou sy 't Cruys ontslagen zijn
 Heer, dat ghy wilt, dat moet geschien,
 Tot 't Cruys gaen is my groote pijn,
 En moet het zijn, o Heere mijn,

Mijn hert moet daer verflauwen in.

Mijn lief, spreect Christus, dit verstaet
 Met doornen zijn mijn wech bepaet
 Int roosenbadt men daer niet gaet,
 Siet aen u Cruys, en oock dat mijn,
 Hoe ongelijck sy beyde zijn.

De ziel spreect, van 't vleesch aengesticht
 De Schriftuer doet ons dit bericht:

V jock is soet, u last is licht,
 Hoe wordt ghy my soo ernstlijck seer,
 Mijn alderliefste Bruydegom, Heer ?

Daerop Christus: mijn jock is soet
 Maer ongewoont swaert uwen moet,
 Heft op, het sal u werden goet,
 Mijn Cruys is eenen dueren pant,
 Dien ick dat geef, is my bekant.

De ziel sprack in haer meeningh vast:

Dat Cruys mijn jonckheyt qualijc past,
 Hy grouwelt voor den grooten last,
 Ach waer ick quijt dit bitter kruyt,
 Wat sal, o Heer, werden daer uyt ?
 Daerop die Heer seer minnelijck:
 Het lijdt geweld, dat Hemelrijck,
 Der deuchden wech is ongelijck:
 Maer liefste mijn, zijt wel ghemoet,
 Mijn liefde groot alles versoet.

Soo haest de ziel dit heeft bekant:
 Heer, schenckt my der liefden brant,
 Mijn swackheyt is u wel bekant,
 Liet my niet op my selver staen:
 Anders, ghy weet, ick moet vergaen.

Daerop Jesus seer wonderlijck:

Ick ben swart, maer doch suyverlijck,
 Ick ben suer, maer oock lieffelijck,
 'k Geef arbeyt, en daer toe oock rast,
 Betrouw op my, soo staet ghy vast.

De ziel richt sich, daer sy eerst lach:
 O Heer, oft emmers wesen mach
 Dit Cruys neem ick aen nacht en dach
 Wilt ghy 't dus hebben, en moet het zijn
 V will' geschie, en niet de mijn.

Daerop Christus: weet dit certeyn,
 Ten Hemel leyt een wech alleyn,
 Door 't cruys, en soo is anders geen,
 V welvaert al aen 't'cruyce staet,
 Dus siet wat wech dat ghy in gaet.

De ziel hier op met woorden schoon,
 Sou ick verliesen 's Hemels thron,
 Eer duysent cruys, en doorne croon
 Kies ick, geeft cracht met lijdsaemheyd
 Geeft cruys, het is my lief oft leyt.

Daerop Christus met soeticheyd
 Als u dit cruys ten herten gaet
 Soo denckt wat ick u heb bereyt
 My selven geef ick tot een loon,
 Ick ben die Hemels eewich croon.

De ziel int lest dit wel geviel:
 Ach nu mijn alderliefste ziel,
 Mint Godt, en mijdt des werelts pijn,
 Siet op dat goet, dat Jesus is,
 Des Hemelrijcks zijt ghy gewis.

[Christus, o Heer, playsant]

Op de wijze: Venus du ende dein kindt.

CHRistus, o Heer, playsant
 Ghy staet int herte geplant,
 Versterckt my al mijn sinnen
 Mijn droevich hert van binnen,
 Och mocht ick u gewinnen
 Die ick soo seer beminnen.

Ick bid u Heere mijn
 Laet my u dienaer zijn,
 Ick hoop 't sal my gebeuren,
 Anders soo sal ick treuren,
 Och mocht ick, &c.

Ghy zijt al mijn gerief,
 Ghy zijt, o Heer, mijn lief,
 Na u staet mijn verlangen
 Ghy hebt mijn hert gevangen.

Och mocht ick, &c.

Ick heb my gantsch gestelt
 O Godt in u geweld,
 Wilt mijn hert t'allen tijden
 Met u aenschijn verblijden.

Och mocht, &c,

Noyt en heeft mijn natuer
 Gesocht die creatuer,
 Maer u alleen, o Heere,
 Tot uwen lof, en eere.

Och mocht ick u, &c.

Comt, Heer, en beyt niet meer,
 Mijn hert verlanght soo seer,
 Mijn Bruydegom verheven,
 Mijn troost, mijn hoop, mijn leven,
 En sal ick u nu derven,
 Den doot die moet ick sterven.

Boven in 's Hemels thron
 Spant ghy alleen die Croon,
 V gracy comt van baven,
 V lieffelicke gaven.

En sal ick, &c.

Daerom die uyr en stontd,
 Als ick u eerstmaels vondt,
 Deden my wel behagen,
 Nu en tot allen dagen.

En sal ick nu, &c.

Welkom ghy edel Prins,
 Welkom daer na ick wins,
 Welkom mijn Godt verheven
 Welkom mijn vreucht mijn leven,
 V sal mijn ziel noyt derven,
 Met u so moet ick sterven.

[Wilt u met my bekeeren]

Op de wijze: Ick claegh u Venus dieren.

Wilt u met my bekeeren
 Wereltsche dienaers koen,
 Tot Godt den Heer der Heeren,
 So ick begeer te doen,
 Al ben ick jonck en groen
 Met veel sonden beladen,
 Nochtans wil ick my spoen,
 De werelt te versmaden.

Met den verloren sone
 So sal ick nu opstaen:
 Met vast betrouwen schoone
 Tot Godt mijn Vader gaen,

Hy sal my wel ontfaen,
 Door zijn groote genaden,
 Want ick wil nu voortaan,
 De werelt gantsch versmaden.

 Ick socht des werelts weelden,
 En haer genoechten cleyn:
 Ick dansten, en ick speelden,
 In ydelheyt onreyn,
 Ick wandelden gemeyn,
 Al in haer breede paden,
 Maer nu wil ick certeyn
 De werelt gantsch versmaden.

 Hoveerdich ick vercierden
 Mijn lichaem delicaet:
 Daermen genoecht hantierden
 Daer was ick vroeck en laet
 Tot alle sonden quaet,
 Word' ick alsdoen geraden
 Nu wil ick metter daet
 De werelt gantsch versmaden.

 Als ick so triumpheerden
 In alle ydelheyt:
 De werelt my vereerden
 Mijn eere wert verbreyt,
 Aldus word' ick verleyt,
 Door haer soete succaden
 Maer nu ben ick bereyt
 De werelt te versmaden.

 Haer lof sal ick afsnijden,
 En versaken haer eer:
 Haer vreucht aen allen zijden
 En acht ick nu niet meer,

Want ick soeck God de Heer
 Die my verlost van quaden,
 't Is mijn begeerte seer
 De werelt te versmaden.

De werlt heeft my bedrogen
 Door haer wellusten sacht,
 Mijn hert van my getogen
 By dage, en by nacht,
 Een geest werd' ick gheacht
 Seer groot tot mijnder schaden,
 Maer nu heb ick ghedacht
 De werelt te versmaden.

Ick heb meest al mijn daghen
 Ghedient de werelt vroet:
 Dat mach ick wel beclagen
 Beschreyen met ootmoet,
 En penitenci' goet
 Doen, voor al mijn mis daden,
 En door Gods graci soet,
 De werelt gantsch versmaden.

Ick wil my gaen begeven
 Tot alle deuchden clær:
 Veranderen mijn leven,
 Gestichtich, en eerbaer,
 Heer, wilt my helpen daer,
 Al tot der deuchden graden,
 Want ick wil nu voorwaer,
 De werelt gantsch versmaden.

Den Prins sal ick versaken
 Van dese werelt ront:
 Want hy moet eewich blaken,
 In der Hellen afgront,

Met Godt maeck ick verbondt
 Die mijn ziel kan versaden,
 So dat ick nu terstont
 Die Werelt sal versmaden.

Een ander.

Op de wijze: In Oostenrijk daer staet een huys.

DAt ick de sond' dus lang heb gedaen,
 Dat mach my nu wel rouwen,
 Ick heb de werlt so langh gedient,
 Sy was mijn vrient,
 Ick vontse noyt getrouwe.
 Ick heb, &c.

Nu wil ick de werelt varen laten
 En my van sonden wachten,
 Sy volcht my na,
 Waer dat ick gae, waer dat ick stae,
 By dagen, en oock by nachten.
 Sy volcht, &c.

De werelt, de vyant, en het vleysch,
 Die quellen my alsoo seere:
 Sy brengen so menigen swaren geveyns
 In mijn gepeyns,
 Dus helpt my rijcke Godt en Heere.
 Sy brengen, &c.

Helpt my dat ick verwinnen mach
 O Jesus lieve Heere,
 Al zijn mijn sinnekens my dus dwaes,
 O Heer eylaes,
 Ick hoop sy sullen eens keeren.
 Al zijn mijn, &c.

Een Cruys van vijftien voeten lang
 Heeft hy voor ons gedragen,
 Men vinter geen trou aen genen man,
 Meer dan aen hem,
 Dus sal ick 't niemant clagen.

Men vinter, &c.

De tacxkens zijn wijt wtgespreyt,
 De rooskens zijn ontloken,
 Mijn lief reyckt uyt de armen bloot,
 Aen 't cruys seer root,
 In hem staet alle mijn hopen.

Mijn lief, &c.

Wie in hem hoopt, wie aen hem hoopt
 Sijn hoop blijft niet verloren,
 Hy isser alleen de liefste mijn
 Hy wilt oock zijn,
 Hy is mijn wtvercoren.

Hy isser, &c.

Calvarien is so schoon en vroom,
 Daer wil ick my gaen vermeyen
 En rusten my onder den Cruycen boom
 Hy is so schoon,
 Daer wil ick mijn lief verbeyen.

En rusten, &c.

Een ander.

Op de wijze: O schoone maget jent.

O Mensch hoort mijn vermaen.
 Opent eens u verstant:
 Hoe lang sult ghy noch staen
 Op 's werelts landt en sandt,

Wat is doch 's werelts pandt,
 Anders dan vliegent sant,
 Het welck u metter handt
 Treckt na den Helschen brant.

Al leedt ghy al de pijn
 Die daer is over al:
 Die daer oyt mochte zijn,
 Die daer oock wesen sal
 Ten waer al niet met al
 By dat helsche geschal,
 Daer die tormenten zijn
 Altijt sonder getal.

Het bed daermen op rust
 Is niet dan 't Helsche vyer
 Den dranck die niet en blust,
 Zijn tranen wonder dier
 De spijs is den Gier,
 Musijck is groot getier
 O ziel, o arme ziel
 O ziel wat maeckt ghy hier.

Eewich te derven, och
 Het Goddelick aenschijn
 En daer beneven noch
 Eewich verdoemt te sijn,
 O wat een groote pijn,
 O pijn sonder termijn,
 Te derven Godts aenschijn
 Eewich verdoemt te sijn.

Den hooveerdigen mensch,
 Die nu na prachte staet
 Sullen de duyvels gins
 Groeten met bly gelaet,

En als een Potentaet
 Stellen in hooghen staet
 Daer Lucifer zijn handt
 Sal kussen met versmaet.

Die boose kinders bly,
 Die d'ouders zijn rebel,
 Liegen, en stelen vry
 En vechten om een spel,
 Sullen dan inde Hel
 Al met die duyvels fel
 Branden in eewicheyt,
 Kinders bedenckt dit wel.

Princen die sonder pijn
 Drinckt sond' als water puer
 Sy gaen seer soetgens in
 Maer breken op so suer
 V leven is een uer,
 En na dees corte uer,
 So blijft ons eewich by
 Blijtschap, ofte getruer.

[Seght wat helpt alle welt]

Op de wijze: Cur mundus militat.

SEght wat helpt alle welt
 Met allen goet en gelt ?
 Alles verdwijnt geswindt
 Gelijck roock inden windt.

Alles, &c.

Wat helpt den hoogen throon
 Den Scepter, en den Croon,
 Scepter en Regiment

Heeft alles haest een endt.

Scepter, &c.

Wat helpt sijn hups en fijn,
Schoon als die Eng'len zijn,
Schoonheyt vergaet int graf
Die roosen vallen af.

Schoonheyt, &c.

Wat helpt u gout-geel hayr
Als Christal oogen claer,
Lippen Corallen root
Alles vergaet ten doot.

Lippen, &c.

Wat is dat gulden stuck
Van gout, steen en gesmuck,
Gout is nu roode aerdt
Die aerdt is niet veel waert.

Gout is, &c.

Wat is dat root gewant
Dat purper wert genant,
Van Slecken wt dat meyr
Komt alle purper her.

Van Slecken, &c.

Wat is der zijden pracht,
Wie heeft den pracht gewracht,
Het hebben worm gemacht,
Den gantschen zijden pracht.

Het hebben, &c.

Wat zijn dan sulcke ding,
Die ghy acht niet gering,
Aerd, worm-dreck, slecken-bloet
Is dat ons cieren doet.

Aerd, worm. &c.

Is dat niet phantasy,
 En groote sotterny,
 Al is het geckerny,
 En louter phantasy.
 Al is, &c.

[Ick mach wel clagen, Heer]

Op de wijze: Het was een longher helt.

Ick mach wel clagen, Heer,
 En schreyen langs hoe meer
 Dat ick u al mijn dagen,
 Vertoornt heb also seer,
 In 's werelts lof en eer,
 Had ick al mijn behagen.
 Vertoornt, &c.

Den Mammon triumphant,
 Met weelden abundant,
 Heeft my, o Heer, bedrogen,
 Het vleesch aen d'ander kant
 De werelt inconstant,
 Sy hebben al gelogen.
 Het vleesch, &c.

Door haren boosen raet
 Word ick seer obstinaet,
 En in mijn quaet ghepresen:
 Tot allen overdaet,
 En alle sonden quaet
 Woud ick altijd een wesen.
 Tot allen, &c.

Ick heb de werelt wijt,
 Ghedient soo langhen tijt,
 Noyt was mijn hert te vreden

Maer vol van haet en nijt,
 Met eenen swaren strijt,
 Vervult met bitterheden.

Maer vol, &c.

Ick wil my keeren af,
 Want 't is al stof en kaf,
 Om mijn ziel te verliesen,
 Het is al verckens draf,
 Vol stancks, gelijk een graf,
 De deucht die wil ick kiezen.

Het is al, &c.

Ick bid u Heere mijn,
 Wilt mijns genadich zijn,
 Door u vijf roode wonden,
 Keert af dat helsch venijn,
 Zijt doch mijn Medicijn:
 Ick ben een vat vol sonden.

Keert af, &c.

O Vader eewich Godt
 O Godt van Zebaoth,
 Wilt my, o Heer, doch leeren,
 Want ick ben slecht en bot:
 Ghy zijt dat beste lot
 Tot u wil ick my keeren.

Want ick, &c.

Ick roep u Vader aen,
 Als eenen Publicaen.
 Wilt my, o Heer, ontfermen,
 Van 't quaet wil ick afstaen
 Als David heeft ghedaen
 Aenhoort mijn bitter kermen.

Van 't quaet, &c.

Al zijn mijn sonden groot,
 En wegen swaer als loot,
 Wilt my, o Heer, ontladen
 Wilt door u bitter doot,
 My helpen wt den noot
 Want groot zijn u genaden.

Wilt, &c.

Ick bid u Jesu soet,
 Al door u dierbaer bloet,
 Wilt my u gracy geven,
 Helpt my wt 's werelts vloet
 Schenckt my van 't Hemels goet
 't Welck is dat eewich leven.

Helpt my, &c.

Oorlof mijn broeders al,
 Al komt ghy tot den val
 Keert u tot Godt hier boven,
 Want hy u maken sal
 Een kint van zijn getal,
 Om hem altijts te loven.

Want hy, &c.

In een persoon, die in den Geestelijcken staet sich begeeft.

Op de wijze: Met recht mach ick my wel beclagen.

DOen ick des wereldts weeld hantierden,
 In haer genoechten heel playsant,

In ydelheyt ick triumphierden
 Al na de werelt abundant:
 Ick word terstont
 Geheel doorwont,
 Al met dat sweert der sonden groot,
 't Welck mijn ziel brengen sal in de doot.

Ick word, &c.

Maer ick begonst te overpeysen,
 Al wat doch inde werelt was:
 En ick bevont tot alle reysen,
 Alles daer teerder als gelas,
 Ick sach daer niet,
 Dan groot verdriet,
 So word mijn hert tot eender stontd,
 Met eenen claren schijn heel verwont.

Ick sach, &c.

Dus ick begonst te resolvieren,
 Om haer haest gantsch'lick af te staen,
 Mijn ziel geheel van haer te kieren,
 Met al 't geen dat haer aen sou gaen,
 Ick sach in noot,
 Als quam de doot,
 Dat sy my haestelick af sou staen:
 So sou ick moeten verloren gaen.

Ick sach, &c.

Ick geef my, Godt, geheel ghevangen
 Om hem te dienen in eenicheyt
 Daer toe mijn hert met groot verlangen
 Met liefd' en yver stont bereyt,
 Op dat ick dan,
 Als ick sal van
 Hier scheyden, creech den schoonen croon

Der maechden Bruydegom voor my ten loon.

Op dat, &c.

Adieu mijn vader, adieu mijn moeder

Adieu, adieu, tot deser stont,

Adieu te samen, suster, en broeder,

Adieu, adieu, wt 's herten gront,

Jongmans hier mee,

Seg ick adee,

Oock eerbaer dochters mee certeyn,

En al mijn vrienden in 's werelts pley

Jongmans, &c.

Een vriendelick adieu wil ick schrijve[n]

Aen al, daer ick met heb verkeert,

De gratie Godts moet by u blijven,

'k Bid, u gebedt sy my vereert.

Aen Godt met vlijt,

Tot allen tijt,

Dat ick in desen staet mach gaen,

En Godt tot eer, en lof mach bestaen.

Aen God, &c.

[Wilder als wilt, wie sal my temmen]

Op de wijze: Wilder als wilt, &c.

Wilder als wilt, wie sal my temme[n]

Plach ick te singen vroeck en laet

Ick heb gehoort na Christi stemmen,

Hy roept my tot een and'ren staet.

Ick heb, &c.

Ick was soo wilt, 't mocht aen m[y] blijcken,

Als een vogel vliecht inde locht

Maer Jesus met sijne practijcken,
My soetgens in zijn nette brocht.

Maer Jesus, &c.

Vry, ledich, los en ongedwongen,
Mijn wil volchden ick over al:
Dus quam ick snel in 't slijck der sonden,
Dat ick altijd beclagen sal.

Dus quam, &c.

Cupido quam my te beminnen,
En te bestrelen met venijn,
Ick geef aen Jesus nu mijn sinnen
Om te genieten zijn aenschijn.

Ick geef, &c.

O Heere mijn, laet my mijn sonden,
Tot allen tijt beschreyen fijn,
Verlicht mijn hert, om te doorgronden
Die wonden swaer der zielen mijn.

Verlicht mijn, &c.

O Heer mocht ick u recht beminnen,
Wt 's herten gront met liefde puer,
Sterct my met cracht om te verwinnen
Mijn sinnen wilt, en seden stuer.

Sterckt my, &c.

Heer Jesus leert my mijn wil breken,
Al valt 't my somtijts hart, en swaer,
Want ick sien hier veel gebreken,
Dat ick met rust u volge naer.

Want ick, &c.

Wilder als wilt, heb ick gesongen
Nu keer ick, met Godt, sin en toon,
Want Godes geest heeft my bedwongen
En my getemt met g'naden schoon.

Want Godes, &c.

Nu dan mijn ziel in al u dagen,
Geeft uwen Bruydegom eer, en lof,
Soeckt hem in deucht steeds te behaghen
Adieu dan werelt asch en stof.

Soeckt hem, &c.

Heer Jesus zijt mijn recompencie
Als ghy komt oordeelen in den thron,
Dat ick mach hooren u sententie,
Comt hier mijn bruyt ontfangt u croon
Dat ick, &c.

Een ander.

Op de wijze: Nerea schoonste van u gebueren.

MYn ziel, o schoone creatuere,
Van Godt geschapen excellent,
Hoe lang sal noch ons dwaesheyd dueren
Hoe lang sal dueren mijn elendt.

Hoe lang, &c.

Hoe lang sullen wy noch beminnen,
Des werelts lust en ydelheyt ?
Die ons betoovert onse sinnen,
Om niet te dencken d'ewich leydt.

Die ons, &c.

Nu dan, mijn ziel, wilt eens ontwaken
En wt den diepen slaep opstaen:
Wilt doch na ware wijsheyt haken,
En wilt haer leere nemen aen.

Wilt doch, &c.

Mijn ziel wilt doch eens overpeysen,

En wilt hier neerstich acht op slaen,
 Waer wy geduerich henen reysen,
 En waer ons reyse komt van daen.

Waer wy, &c.

Wt niet geschapen, en verloren
 Door Sathans list sijn wy geweest,
 In sonden van moeder geboren,
 Berooft van Godes soeten geest.

In sonden, &c.

Nu staet den Hemel weder open,
 Door Jesu Christi wonden root,
 Die al die tot hem comen loopen,
 Verlost, en helpt wt allen noot.

Die al die, &c.

Die hier zijn vrienden op der aerden,
 Beproeft in druck, en lijden swaer,
 En daer en tegen, hooch van weerden,
 Een wijn vol troost, so schenckt hy haer.

En daer, &c.

Een troost, die niemant hier kan geven
 Hoe rijck, hoe eel, hoe schoon hy zy,
 Al wat hier is, 't sal ons begeven,
 Ten mach ons niet lang maken bly.

Al wat, &c.

Veel dienaers, die mijn Vader loven,
 Worden versaet met Hemels broot,
 En ghy, mijn ziel, van hem verschoven,
 Sout sterven hier van hongers noot.

En ghy, &c.

Sullen wy dan heel zijn verstooten,
 Verschoven, wt ons Vaders huys ?
 Sal my de deur dan zijn gesloten,

O Godt, dit waer te grooten kruys.

Sal my, &c.

Neen, neen, ick wil my tot hem keeren
En haesten, eer het wordt te laet,
Ick wil my voor hem gaen verneeren,
Sijn Cruys aenveerden metter daet.

Ick wil, &c.

Prins, Heer, Godt Vader zijt genadich
Ontfermt u over mijn verdriet,
Al ben ick sondich, en misdadich,
Ick bid verstoot my daerom niet.

Al ben ick, &c.

Een Geestelick Liedt, van eenen suchtende na eenen Gheestelicken Staet.

Op de wijze: Van u droefheydt wilt ontspringhen.

O Heere mijn God, mijn schepper pur[e]
Ghy kent mijn crancheit en natur[e]
Ghy weet mijn onperfecte quaet
Wilt my bewaren, stueren, leeren
Dat ick mach komen, t' uwer eeren,
In eenen heyligen goeden staet.

Wilt my, &c.

V soete liefd' heeft my ontsteecken,
Inwendich comt ghy tot my spreekken
Door uwen soeten wijsen raet:
Dat ick de werelt sal afsnijden,
Om u te dienen t' allen tijden,

In eenen heyligen goeden staet.

Dat ick, &c.

Somtijts ben ick van goeden wille,
Om u, mijn Godt, te dienen stille,
In alle deuchden delicaet,
Maer door my kan ick 't niet volbrengen
Dus wilt my door u graci brengen,
In eenen heyligen goeden staet.

Maer door, &c.

Mijn vleesch soect zijn gemac te houden
Dit doet u liefd' in my verkouden,
Want traegheyt treckt met haren draet
Wilt dese traegheyt van my jagen,
Dat ick u soete jock mach dragen,
In eenen heyligen goeden staet.

Wilt dese, &c.

Die werlt soeckt my aen alle zijden,
Haer dienaers komen my bestrijden,
Voor my stroeyend' venijnich zaet,
Wilt my bewaren van haer vleckten
Laet my u goede gracy trecken,
In eenen heyligen goeden staet.

Wilt, &c.

Wilt my u goede gracy geven
Dat mijn jonck herte wort gedreven,
Om te verciereren metter daet,
Een salich oorden op der eerden,
En dat ick daer in mach volheerden,
In eenen heyligen goeden staet.

Een salich, &c.

Laet my u gracy niet verliesen,
Dat ick dat beste deel mach kiezen,
Dat alle dingh te boven gaet,

Hier wel te leven al mijn dagen,
 Na uwen wil, en welbehagen,
 In eenen heyligen goeden staet.

Hier wel, &c.

O Heer, ghy kent alle mijn saken,
 Wilt my devoot, en vierich maken,
 Verhoort mijn bede, vroeck en laet
 Dat ick met ziele, en lichame,
 V hier mach dienen, seer bequame,
 In eenen heyligen goeden staet.

Dat ick, &c.

Princelicke Bruydegom schoone
 Ghy zijt mijn vreucht, glory, en croone,
 Geeft my een Geestelick cieraet,
 Wilt alle quaet hier van my wenden
 Dat ick mijn leven mach volenden
 In eenen heyligen goeden staet.

Wilt alle, &c.

Een t'samensprekinge, tusschen den Engel, en den Sondaer.

Op de wijze: Ick heb de groene straten.

Den Autheur.

EEn Engel word gesonden
 Van Godt den Heere goet,
 Tot een die lach in sonden
 En swom in 's werelts vloet.

Tot een die, &c.

Den Enghel.

Sondaer, ghy meught wel beven
 Dat ghy in sonden zijt,
 Den Heer sal u begeven,
 En corten uwen tijt.
 Den Heer, &c.

Den Autheur.

Den sondaer lach alleene
 Hy word verschrickt voorwaer,
 Seer ras was hy te beene,
 Benaut soo stont hy daer.
 Seer ras, &c.

Den Enghel.

Wilt u quaet leven laten,
 De deuchd wilt nemen aen,
 Neemt Godt tot uwen baten
 Eer u de doot coemt slaen.
 Neemt Godt, &c.

Den Sondaer.

Sou my de doot bevanghen
 In mijn quaet leven groot,
 Och doetse wat verlangen,
 Ick ben van deuchden bloot.
 Och doetse, &c.

Den Enghel.

Ick sal u niet verlaten,
 Stelt u in goeden staet,
 Mijn woorden wilt wel vaten
 Eer ghy ter aerden gaet.
 Mijn woorden, &c.

Den Sondaer.

Wat helpt dat triumpheeren
 Als ick soo sterven moet,
 'k Wil my van als af keeren
 En soecken d'ewich goet.
 'k Wil my, &c.

Den Enghel.

Och mijn beminde ziele
 En zijt niet wanckelbaer,
 Dat u niet en verniele
 Dat pack der sonden swaer,
 Dat u niet, &c.

Den Sondaer.

Adieu, o werelt schoone
 Ick neme mijnen ganck,
 Tot Christus doorne croone
 En tot dat Cruyce lanck.
 Tot Christus, &c.

Jesu lief wtvercoren
 Mijn troost, mijn toeverlaet,
 En laet my niet verloren
 Mijn hert heel op u staet.
 En laet, &c.

Jesu mijn lief gepresen
 Mijns hert en liefste deel
 Laet my doch met u wesen,
 In 's Hemels soet prieel.
 Laet my, &c.

Van Patientie ofte gheduldicheyt in teghenspoet.

Op de wijze: Schoon jonckvrou, ick moet u clagen.

GOede Godt ick moet u clagen,
 Al mijn tegenspoet:
 Dat mijn ziel alhier moet dragen
 't Welck my trueren doet,
 Moet ick langh u graci derven,
 En u claer aenschijn,
 Soo moet ick van rouwe sterven,
 En van bitter pijn.
 Siet mijn dagen zijn vol lijden
 Met sonden beswaert:
 Sorg', en vrees aen alle zijden,
 Over my vergaert
 Veel becoringen my quellen,
 Te brenghen ten val,
 Groote sorgen my ontstellen,
 Swaer sonder getal.
 Och, wanneer sal 't eynd eens wesen,
 Van al dit ellent
 Wanneer sal het quaet mispresen
 Van my zijn ontwent ?
 Wanneer sult ghy mijn ghedachten,
 En al mijn ghemoet,
 Maken vry van alle clachten,
 O mijn hoochste goet.
 Wanneer sal ick hebben vrede
 Met bestendicheyt:
 Vrede binnen, buyten mede,
 Rust en eenicheyt
 Seer schoon laet my doch aenschouwen

Eens u soet aenschijn
 Helpt my oock wt dit benouwen,
 Anders ick verdwijn.

Ick ben hier, als een verlaten,
 Verr' in vreemde landt:
 By de ghene die my haten,
 En soecken tot schandt,
 Dus Heer, met troost wilt u keeren,
 Tot my in mijn noot,
 Want tot u strect mijn begeeren
 En verlangen groot.

Al des werelts consolaci'
 Is my een verdriet:
 V soeck ick tot alder spaci'
 Dus my, Heer, aensiet,
 Maer ick kan u niet genaken:
 Want mijn vleysch en bloet
 Druckt my neer, tot aertsche saken
 Tegen mijn gemoet.

Aldus moet ick altijd strijden,
 Ick onsalich mensch:
 En my selven dickwils mijden,
 Tegen mijnen wensch,
 O wat last lijd' ick van binnen:
 Als den Geest hooch tracht
 's Hemels saken te beminnen
 Die het vleysch cleyn acht.

Wilt, o Heer, niet van my wijcken,
 Maer vertroost altijd
 Laet u dienaer niet beswijcken
 Door des vyandts strijt:
 Maer verdrijft zijn phantasyen

Door u gratie goet,
 Die de siel tot alle tijen
 Eewich leven doet.

Machtich Prins, laet u bewegen
 Al mijn ongeval:
 Geeft my uwen soeten segen
 O mijn Godt, en al,
 Comt mijn hoop, wilt niet vertoeven,
 Comt mijns herten vreucht,
 Comt mijn vyanden bedroeven
 En mijn ziel verheucht.

Een ander.

Op de wijze: Schoon lief wilt my troost geven.

Wat sal ick gaen beginnen,
 Ick ben beswaert van binnen,
 Waer sal ick gaen om raet ?
 Den vyant leyt zijn lagen,
 En quelt my alle dagen,
 Al met zijn valscheyt quaet.

Den vyant, &c.

Het is my een swaer lijden,
 Ghestadelijck te strijden,
 Want selden ben ick vry,
 Stel icker een bezijden,
 Daer comt een ander lijden
 Hoe soud' ick wesen bly.

Stel icker, &c.

Het valt my also suere
 Te sterven mijn natuere

Want sy is kranck en teer
 Den gheest die spreeckt van binnen
 Dat ick my sal verwinnen
 En dienen Godt den Heer.

Den geest, &c.

Ick heb u, Heer, gevonden
 Ick hoop door u vijf wonden
 En u genade soet:
 Dat ghy my sult vergeven
 Al mijn boos, sondich leven,
 Ghy zijt mijn hoogste goet.

Dat ghy, &c.

Jesu, wilt mijns ontfermen
 Ick vlied in uwe armen,
 Daer toe soo heb ick lust
 Waer ick my keer, of wende
 Vind' ick my in ellende
 Maer in u vind' ick rust.

Waer ick my, &c.

Noch een ander.

Op de wijze: 'k Had een gestadich minneken.

Die Jesum heeft wtgelesen
 Voor eenen Bruyd'gom soet:
 Zijn meeninge die moet wesen,
 Wt liefd', oprecht en goet
 In druck en teghenspoet,
 En moet hy niet vertsagen,
 Maer dragen, sonder clagen
 Al wat Godt met hem doet.

Ons Bruydegom verheven,
 Is door lijden ingegaen:
 Int rijck, dat eewighe leven,
 Lijden is de rechte baen
 Coemt ons dan lijden aen:
 Wy moetent met verlanghen
 Met danckbaerheyt ontfanghen
 Ons daer niet in verslaen.

Godts wtvercoren vrienden
 Zijn met lijden gecastijdt:
 Al die hem trouwelijck dienden
 Hebben haer in 't cruys verblijt,
 Want Christus selve belijdt:
 Die 'k lief, sal ick castijden
 Gods kind'ren moeten lijden
 Alhier een corten tijt.

Door lijden wortmen soo puere
 Ghelijck als Gout door 't vyere:
 Contrari is de natuere
 Wt liefd' verdraghet hier
 Aensiet Christus manier,
 Int hoofken hy met beven
 Hem selven heeft ghegeven
 Inden wil zijns Vaders fier.

Broeders en susters vercoren,
 Patienci in lijden toont:
 Ist anders, u deucht is verloren,
 Grootelijck ghy u selven hoont,
 Niemant sal werden gecroont
 Dan die vroom heeft gestreden,
 En met ghedult gheleden,
 Die wort rijck'lijck gheloont.

Noch een ander.

Op de wijze: Te Mey, als alle vogelen singhen.

AL lijd ick druck en swaer ghequel,
 Al is mijn lijden noch soo fel,
 Rebel wil ick niet wesen:
 Want Godt is goet,
 Zijn oordeel moet
 Altijt worden ghepresen.

Al wordt ghy nu bespot, versmaet,
 Begeckt, beclapt, verdruckt, ghehaet,
 Hoe 't gaet, zijt wel te vreden,
 Maeckt geen ghecrijt,
 Gheduldich zijt,
 't Coemt al tot salicheden.

Al slaet u Godt in gelt, en goet,
 In naem, in faem, in vleesch, in bloet,
 Hout moet in u vijf sinnen,
 Den Heer verbeyt, Lief volcht na leyt,
 't Coemt al wt rechter minnen.

Behout inwendich stercken moet,
 In lief, in leet, in suer, in soet,
 In hebben, en te derven,
 Hout dese leer,
 In sucht, in seer,
 In leven, en in sterven.

Geen quader dingh, als eygen wil,
 't Maeckt tusschen ons, en Godt geschil
 't Beledt zijn soet invloeyen,

Den wil versaect,
 En Godt gesmaect,
 Dat doet de deuchden groeyen.

Een liedeken van S. Martino.

Op de wijze: Der grimmich todt mit seynen pfeyl.

MYn hert met lust te singhen pooght:
 En allom te verbreyden
 Het lof met een stemme verhooght,
 Onder Christen en Heyden,
 Van Sinte Martijn,
 Schenckt my u licht divijn
 O Godt, want geene tonge
 Sou met gheluyt,
 Klaer beelden uyt,
 Die schoon gestadich songe.

Van Sinte Martijn, &c.

Altijt van daer de Son oprijst
 Tot daer sy weer komt dalen,
 Martino eer blijdelijck bewijst,
 En wilt sijn lof verhalen,
 Ghy jonger eenvout,
 En dochters jonck en out,
 By Godt in 's Hemels salen
 Als hy vermaert,
 En prijsens waert
 By 't volck van alle talen.

Ghy jongers, &c.

Rijck'lick met deugden schoon verciert
 En prijselijcke wercken
 Heeft hyder veel daer toe gestiert,
 Door sijn leer in Godts Kercke,
 Van jaren noch jonck
 Toond' hy der deuchden vonck,
 Woud' sich van 't quaet afkeeren,
 En 't Heydendom
 Aenveert weerom
 Het soete jock des Heeren.

Van jaren noch, &c.

Tot Godt vlucht hy en sijn gemeent
 En laet sich daer in schrijven,
 Daer hy 't geloof te vatten meent
 En staeg daer by te blijven,
 Als een lely wit
 Bloeyend' int midden sit
 En groeyt onder die doornen:
 Dus komt hy wt
 't Heydens onkruyt
 Der ouderen vol toorne.

Als een lely, &c.

Inden oorloch kreeg hy een lust
 Onder den Keyser machtich,
 Heeft sich als een krijchs-man gerust
 En bleef Godts ingedachtich,
 Dien hy altijd
 Diend' in een ander strijt
 Met deucht als 't is gebleken,
 Doen hy sijn kleet
 Midden doorsneet
 En gaft den naeckten bleken.

Dien hy altijd, &c.

Naer der Sonnen licht claer en schoon
 Int duysterst' vanden nachte,
 Hoort hy een stem door 't visioen,
 Die Christus hem toe brochte,
 Wt 's Hemels thron,
 En stelden hem ten toon
 Des armen kleet en blooten,
 Hier meed' seyd hy,
 Bedeckte my,
 Martinus onverdroten.

Wt 's Hemels, &c.

Vermoeyt van 't bloedich strijden swaer
 Het Doopsel hy begeerden,
 Een jongelinck van achtien jaer
 Wesend' tot Godt sich keerden,
 Gelijck een licht klaer,
 Staend' op een kandelaer
 Dus lichten hy int leven,
 Door heylicheyt
 Tot digniteyt
 Des Bisschops is verheven.

Gelijck een, &c.

Singt nu gemeente van Turoon
 Weest bly om desen Vader,
 En Neer-landers om u Patroon
 Verheucht u allegader,
 En bidt met ootmoet
 Dat hy u voerspraeck doet
 By Godt den Heer der Heeren,
 Om van u all'
 's Duyvels aenval

In des doots strijt te keeren.
En bidt, &c.

Een liedeken van Maria Magdalena.

Op de wijze: Venus Godinne.

EEn vluchtich herte
Met pijlen doorwont
Als na *Dictamnum* loopt,
Om dat van smerten
En pijnen ghesont
Te worden gantsch verhoopt,
Een vrouw, met rouw,
Aldus in swaer doleur
Is door Godts genaed' en faveur
Met die soete minne schichten
Van haer Bruydegom schoon,
Komend' wt 's Hemels thron
Geraeckt, dat sy voor hem most swichten.
Een vrouw, &c.

Dits Magdalene,
Wiens siel het fenijn
Der sonden hadt gedoot,
Kranck en onreene,
Socht haer medecijn
En troost in haren noot,
Met spoet, ootmoet,
En bracke tranen vloet,
Die daer vlieten door liefden gloet
Wt haer ooghskens overvloedich
Wascht die voeten openbaer

En droochtse met heur haer
Vanden Heere der Heeren goedich.

Met spoet, &c.

Met pijn en clagen,
Voor 's werelts geneucht
Wellusten ydelheyt,
Versleet 's haer dagen,
Neemt van haer de vlucht
En soeckt die eensaemheyt,
Haer rust, met lust,
Is Godt en anders geen,
Als een Tortelduyf met geweene
Dorre twijgen treet alleene,
Herde rotsen ende steen
Dus nae Jesus wonden reen
Vliegt dees sondares gemeene.

Haer rust, &c.

'k Ginck my verblijden
Sprack sy met getreur
In schoonheyt ongemeen,
In hooverdijen
En werreltsche fleur
Was ick der minsten geen,
Met vlijt, altijd,
In pracht en schoon ciraet
Van een weeldich oogh vroegh en laet,
Als een roos wou sijn beloncken
Om t'ontsteken eenen brant,
En de mans met sond' en schant
Maken van vuyle liefde droncken.

Met vlijt, &c.

Ick triumpheerden

In all' overdaet
 Van weeld, rijckdom en eer,
 Prachtich braveerden
 In blinckend' ghewaet
 Van gout en silver teer,
 't Hayr net geset
 Most wesen en ghekrult,
 't Hooft met eel gesteenten vervult,
 't Gantsche lijf en leen bestreken,
 Met blancketsel en couleur
 En mijn cleeren vol van geur
 Dus heeft mijn ydelheyt gebleken.

't Hayr net, &c.

'k Word tot dier stonden
 Sonder eenich ontsach,
 Wesend' een edel pant,
 Een slaef der sonden
 Van onkuysch bejach
 En vleeschelijcken brant,
 Ick dwaes, eylaes,
 Godts Tempel onbevreest,
 Sonder wroegen, en als een beest
 Levend', heb gheschent voor oogen,
 Heb verloren siel en eer
 Door d'onsuyver min, noch meer
 Heb vergift en veel bedrogen.

Ick dwaes, &c.

In 's werelts palen
 Als een schaepken onvroet
 Van mijnen herder veer
 Liep ick wech dwalen,
 Maer sijn liefde goet

Heeft my gevangen weer,
 Mijn staet, seer quaet,
 En leven heel verkeert
 Heb ick met deugden compenseert,
 Voor geneucht en Venus treken,
 Van benautheyt en groot leet
 Wt mijn oogen tranen heet
 Sijn gelooopen als water-beken.

Mijn staet, &c.

Voor 't soet vermaken
 Mijn reucks delicaet
 En voor 't schoon hayr gepalleert,
 Blossende kaken,
 En lockend' ghelaet,
 Heb ick my gantsch verneert,
 Door schaemt, ghepraemt
 Van Jesus aenschijn bly,
 Heb sijn lichaem met specery
 Van 't hoofd totten teen begoten,
 Sijne voeten af-ghedroocht
 Met mijn hayr, en neer-gheboocht
 Mijn ghesicht, en genaed' genoten.

Door schaemt, &c.

Om 't bitter karmen
 Want Godt niet de doot
 Der sondaren begeert:
 Met g'naden armen
 Heeft hy haer ghenoot
 Haer druck in vreucht verkeert,
 Volght haer sondaer
 In penitenty naer,
 Al sijn u sonden als loot seer swaer,

En alst zee-sant menichvuldich,
 Wanhoop niet als Cain wreet,
 Want Godts sone die doot leedt
 Voor die sondaren al, onschuldich.

Volght haer, &c.

Prins vol genaden
 Ons sondaren snoot
 Aensiet en haer ghesucht,
 Die sijn beladen
 Met sond', en in noot
 Tot u nemen de vlucht,
 Ons boet, wt doet
 Door u vergoten bloet,
 En verstoot ons niet mette voet,
 Maer ontfanght ons al te samen
 Als ghy Magdalenen deedt
 En den moorder met groot leet
 Dat wy al salich werden, Amen.

Ons boet, &c.

Een Liedeken om vergiffenisse der sonden van God te vercrijgen.

Op de wijze: Beata immaculata.

WEest ons o Heer ghenadich
 In dit traen-vloedich dal,
 Want den vyant seer schadich
 Vervolcht ons over al,
 En loert altijd,
 Soeckt ons met vlijt,

Te brengen inde hel subijt.

En leert, &c.

Ick ken, ick ben gevallen
 In u gramschap voorwaer,
 Meest u geboden alle
 Heb ick gebroocken swaer,
 Och ! 't swacke vleys
 Dat soeckt sijn eysch,
 O Heer vergevet my noch een reys.

Och 't swacke, &c.

Dewijl den mensch Heere
 Is van natuer soo swack,
 En kan van hem niet keeren
 Der sonden ongemack,
 Maer dickwils mist
 Eer hy het gist,
 Valt in sonden door 's Duyvels list.

Maer dick, &c.

Och weest toch Heer ghedachtich
 Dat ghy die bitter doot
 Voor den sondaer waerachtich
 Ledet wt liefden groot,
 Soudt ghy wel mijn
 Soo wreet toe sijn
 En werpen inde Helsche pijn.

Soudt ghy, &c.

'k En hoop het nimmermeere
 Dat sulcx van u gheschiet,
 Wantmen van u o Heere
 Dees wreetheyt niet en siet,
 Maer met ghenaed
 Komt ghy te baet

Den armen sondaer vroech en laet.

Maer met, &c.

Hierom wil ick vertrouwen

Op u bermherticheyt,

En comen met betrouwen

Mijn sonden sijn mijn leyt,

Al mijn ellendt

Is u bekent

O Heer, roept my aen mijnen endt.

Al mijn, &c.

Van dat leste oordeel Godts,

Op de wijze: Wt mijnes herten gronde.

STelt noyt wt u gedachten

Gods oordeel streng en fel

Dat u staet te verwachten,

Soo sult ghy leven wel,

Ten oordeel salmen staen,

Om reeckeningh te geven,

Van dat hier is bedreven,

Niet salmen overslaen.

Och, hoe benaut moet treden

Een ziel die van hier scheyt

En gaen in d'ewicheden

Daer niemant haer geleyt,

Tot Gods oordeel seer strangh,

Niemant sal haer verschoonen,

Haer wercken salmen loonen,

Sou sy niet wesen bangh ?

Als sy den Soon des menschen

Siet commen in zijn macht:
 Is sy niet reyn, sal wenschen:
 Och, waer ick doch versmacht,
 Die nu stae bloot en naeckt,
 Daer al Godts wtvercoren
 Sien, al wat ick te voren
 Int leven heb gemaect.

Den duyvel sal daer veerdich
 De saecke maken swaer:
 En seggen, Godt rechtveerdich
 Oordeelt, nu openbaer.
 Dit is mijn trouwe vrient
 Op u wou hy niet mercken
 Noch op 't gebodt der Kercken
 Geeft hem, dat hy verdient.

Den Rechter sal dan spreecken:
 Wat hebt ghy mensch gedaen ?
 Wat heeft in my gebleecken
 Dat ghy my sijt ontgaen ?
 Ick gaf, ziel, kost, en cleer,
 Tijt, en gesonde leden
 Dat ghy die sout besteden,
 Tot mijnen dienst, en eer.

Voor u ben ick gebonden,
 Bespogen, en begeckt:
 Mismaect, door bloet en wonden,
 En aen 't Cruys wtgereckt,
 Hoe hebt ghy dit bestaet ?
 Al wat ick heb bewesen,
 Sal tot u oordeel wesen
 Want ghy my hebt versmaet.

Wat sal de ziel dan seggen,

Eylaes, daer is doch niet,
 Dat sy kan wederleggen,
 Want sy voor oogen siet
 Dit al in haer gemoet
 Dus sal den Rechter geven
 (O wee, sy mach wel beven)
 Dit oordeel, recht en goet.

 Gaet ghy vermaledijde,
 In alle eewicheyt,
 Van my, gaet hier ter zijde
 Siet daer u plaets bereyt
 Int eewich Helsche vyer
 Daer ghy sult altijd branden,
 Met knersinghe der tanden
 En jammerlijck getier.

 Maer die rijck zijn van deuchden,
 Die hooren lieffelijck
 Comt in des Heeren vreuchden
 Besidt mijns Vaders rijck,
 Wilt o barmhertich Godt
 Ons oock als goede knapen,
 Dan stellen by de schapen,
 En geven 't eewich lodt.

 Wilt ghy een Oordeel soet,
 Van Christo eens ontfanghen ?
 Doet nu oprechte boet
 En wilt de deucht aenhanghen.

Een besluyt-Liedeken tot Godt Om vrede te verwerven.

Op de wijze: Maximilianus de Bossu.

O Eewich Godt, wy bidden glijck:
 Geeft vreed in onse dagen,
 Dat wy leven eendrachtelijck
 Na uwen wil steeds vragen,
 Want, Heer, ten is geen ander Godt,
 Die voor ons strijdet in den noot:
 Dan ghy ons Godt alleene.

O goede Godt, wy bidden glijck
 Geeft vreed in onsen leven:
 Verleent u hulp' genadelijck
 V vyant tegenstreven:
 Want niemant is in dese welt,
 Die vreed', en oock victori erhelt
 Dan ghy ons Godt alleene.

O goede Godt, wy bidden glijck
 Laet ons in vrede sterven:
 Betoont u ons gantsch vaderlijck
 Dat wy doch niet verderven,
 Door Jesum inden Heyligen geest
 Begeeren wy dit aldermeest,
 Van u, ons Godt alleene.

O eenich God, wy bidden glijck
 Wilt ons doch niet verderven,
 Al ist dat wy veelvoudichlijck
 Onvreed' met sond' verwerven,
 Maeckt ons van allen sonden reyn

Soo sal ons hert recht vreedsaem sijn,
In u ons Godt alleene.

O stercke Godt, wy bidden g'lijck,
Geeft vreed in onse herten
Geeft vreed hier, en daer eewichlijck,
Tegen die Helsche smerten,
En die eewighe salicheyt,
Die ghy u dienaers hebt bereyt,
Want aen u staet 't alleene.

AMEN.

Noch sijn hier achter by gevoeght dese naevolgende Liedekens.

Een nieu Jaer.

Op de wijze: Gelijk als de witte Swaene, &c.

SO my ymant quaem te vragen,
 Wat d'orsaeck mocht sijn, waerom
 Men nu langen siet de dagen ?
 Ick sou seggen wederom:
 Mits Christus dat ewich licht
 Die stralen claer,
 D'Herders toont van sijn ghesicht
 Int nieuwe Jaer.

Dit licht ned'rich hier geboren
 In eenen stal is geweest.
 Tot voorbeelt dat wy behoren
 D'ootmoet te beminnen meest.
 Maer eylaes ! 't is recht verkeert
 Want trots gebaer,
 Pracht en hoverdy vermeert
 Int nieuwe Jaer.

Laet toch d'oude bouse zeden
 Met het oude Jaer vergaen
 En treckt nu die suyver kleden
 Van die witte deucht weer aen,
 Een oprecht nieu leven voert
 Doch alle gaer,
 En u bouse lusten snoert
 Int nieuwe Jaer.

Denckt duck dat ghy noch sult horen
 Dit seer schrickelijck geluyt,
 Rijst doden lecht ons te voren
 Die rekeningh ten vollen uyt,
 Van al 't geen ghy hebt ghedaen
 Soo hier als daer,
 Dus neemt een nieuw leven aen
 Int nieuwe Jaer.

Laet geloof, hoop, liefd' als deugden,
 V stantvastich blijven by;
 Schept wt Godes woort u vreughden,
 D'ydelheyt stelt aen een sy.
 S'naestens schand altijd bedeckt
 Al ist u swaer,
 En elck een tot deugden verweckt
 Int nieuwe Jaer.

Weest niet tot die wraeck geneghen
 Als u ongelijck geschiet,
 Maer keert alles daer en tegen
 Ten besten, ten slimsten niet.
 Laet geen quae begeerten u
 Bekoren, maer
 Weest van alle valscheyt schu
 Int nieuwe Jaer.

'T sal hier toch niet langhe dueren
 Ons tijt is op eerden kort,
 Daerom laet u niet vervueren
 Als des werelts lust u pordt,
 S'werrelts soeticheyt brengt veel
 Verdriets met haer,
 Dus boudt op haer geen kasteel
 Int nieuwe Jaer.

Wilt met d'arme Herders waken
 Ende niet in sonden slaept;
 Want die nae die deucht wil haken,
 En nae Godes segen gaept,
 Sietmen dat Godt gunst betoont
 Soo voor als naer,
 En int end me vreugd beloont
 Int nieuwe Jaer.

**Liedeken van Maria Maghdalena weenende aen 't graf. *Ioannis 20.*
 11.**

Op die wijze: Die schoonste die my dus marteliseert, &c.

ACh! hoe den schoonsten my martiliseert
 En swaeren klacht aendoet,
 Gelijck een Swane lamenteert
 Wanneer hy sterven moet,
 Soo blijft mijn herte in persse staen,
 Om dat my dus mijn liefsten is ontgaen.
 Als ick bedenck sijn droevich endt,
 Sijn pijn en wrede doot,
 Sijn doorne croon in 't hooft geprent,
 En 't bloedich lichaem bloot,
 Sijn handen wredelijck wtgereyckt,
 Mijn droevich hert van rouw' geheel beswijckt.
 Sijn ogen claerder als cristal
 Soo jammerlijck ontstelt,
 Sijn mont gelaeft met bitter gal,
 O torment, o geweld!
 Hoe stont mijn hert geparst in pijn,
 'T was u bekend, o Jesu liefste mijn,

Nu is mijn troost ontnomen my,
 Mijn hert, mijn siel, mijn lief,
 Want hy alleen my maeckten bly
 Hy was al mijn gerief.
 Hoe kond mijn siel in mijn meer sijn,
 Als my ontginck Jesus den liefsten mijn.

Mijn siele smelten in sijn woort,
 't Was mijn spijs delicaet,
 Hoe wel was my als ick hem hoord,
 't Was noyt te vroegh of spaet,
 Meer kan mijn leven niet bestaen,
 Daer my aldus mijn liefsten is ontgaen.

Mijn tranen sijn nu mijnen dranck,
 Geen troost en neem ick aen,
 In druck sal staen mijn leven lanck
 Hoe soud' ick vreugd' ontfaen,
 Hoe wert mijn hert geperst in druck
 Hoe swaer valt u mijn hert dit ongeluck.

Och wie mocht toch den schoonsten mijn
 Noch eens aenschouwen doen,
 Sijn mont, sijn oog, aensicht divijn,
 Sijn hoeft, sijn leden schoon,
 Maer och, hy my gestolen is,
 Ach! hoe benaut staet mijn hert in dit cruys.

Als nu die son was op gegaen
 Ick haest ten grave quam,
 Ick sach het graf wel op gedaen,
 Maer mijn liefst' niet vernam.
 In mijn was moet, noch sin, noch spraeck,
 My docht mijn hert van angst en rouwe braeck

Ach Godt u is mijn angst bekend,
 Neemt my doch 't leven af,

Geeft mijn benautheyt hier een endt
 In mijnes liefsten graf,
 Och! quaem een die my tijding bracht
 Waer doch mijns liefsten lijf is in gelacht.
 Ick sou hem over bergen hooch
 En daelen soecken gaen,
 Het sou den wech mijn droevich ooch
 Soecken met men'gen traen,
 Maer 't is om niet, dus herte mijn
 Ws liefsten doot moet uwen doot nu sijn.

Oeffeningh van een oprecht berou der sonden.

Op die wijze: Comt nu schone Veltgodinne.

O Heer rijck en vol genaden ⁺
 Hoort nu mijn gebet.
 Tot u come ick beladen
 Met mijn siel besmet.
 'k Heb verlaten uwe wet,
 En door mijn misdaden,
 Steeck in 's duyvels net.
 O mijn vader God almachtich
 Wat heb ick ghedaen?
 O Godt en een mensch warachtich
 Jesu, siet my aen,
 Ick koom als den Publicaen,
 Weest mijnder gedachtich
 En wilt my ontfaen.

⁺*Puncten van noden tot een
 oprecht berou.*
1. Godt aenroepen.
2. Leet-wesen.

Eylaes hoe groot sijn mijn sonden
 Hoe groot sonder tal,
 +Dies ick ween wt 's herten gronden
 In dit droevich dal,
 'T is my leet al mijnen val,
 Maer ick nu van sonden
 Tot u keeren sal.

'T is my, &c.

Veel liever soo wil ick sterven
 Sijn in sware noot,
 Jae mijn lichaem laten kerven
 +Branden totter doot,
 Dan dat ick o Heere groot,
 Mijn siel sou verderven
 Derven uwen schoot.

Dan dat, &c.

Maer ick wil my voortaan wachten,
 Laten alle quaet,
 Bewaren al mijn gedachten,
 Mijn werck, mont, en raedt,
 Biechten oock al mijn misdaet,
 Mijn siel beter achten,
 Godt compt my te baet.

Biechten, &c.

Voor mijn swaer en veel gebreken
 V Godt geef ick weer,
 +Wat ick doen sal ofte spreken.
 Siel en lichaem teer,
 'T moet al sijn tot uwe eer,
 Wilt mijn stricken breken
 Verquickt my o Heer.

'T moet al, &c.

+3. *Belijdinge der sonden.*

+4. *Propoost van beterschap.*

+5. *Penitentie.*

Ick hoop ghy sult my vergeven
 Door genade soet,⁺
 Door u doot, en oock u leven,
 Door u dierbaer bloet,
 Hier in heb ick goeden moet,
 Mocht mijn hert aenleven
 V voort in het goet.
 Hier in, &c.

⁺6. *Hoop en betrouwen van
 vergevinghe.*

Dancksegginge van een siel tot Godt, om den roep tot den geestelijcken staet.

Op die wijze: Ionckvrou ick u vragen laet, &c.

MYn Heer, mijn Godt, mijn herte,
 Mijn deel, mijn ewich lot,
 Mijn troost in druck en smerte,
 Mijn Bruydegom, mijn Godt,
 V stemme soet,
 Heeft mijn gemoet,
 Beweegt met liefden gloet.
 V stemme, &c.
 Heer hoe sal ick vergelden
 Al u weldaden groot
 V siel ghy voor my stelden,
 Voor my storft ghy de doot,
 My langh gesocht,
 Met bloet gecocht,
 En tot u Bruyt versocht.
 My langh, &c.

V liefd' is ongemeten,
 Dat ghy Godt my bemint,
 My die u duck vergeten,
 My u onweerdich kint.
 Wat sal ick Heer,
 V geven weer,
 Voor dese liefd' en eer?

Wat sal, &c.

Wt 's werrelts list en lagen
 En wt des duyvels net,
 Hebt ghy my selfs gedraghen
 In desen staet geset,
 O wijsen raet,
 O goeden staet
 Die recht ten Hemel gaet.

O wijsen, &c.

Adieu dan 's vleeschs geneuchten,
 Wech silver, gelt, en goudt,
 Wech al dat 't hert in suchten
 Van mijn beminden houdt,
 Wech hogen staet,
 Wech schoon cieraet,
 Wech werelts valsch gelaet.

Wech hogen, &c.

Comt Jesu die met minnen,
 Mijn hert hebt heel doorwont,
 Mijn siel, mijn hert, mijn sinnen,
 Geef ick door dit verbont,
 Neemt desen pant,
 Van u Bruyts hant,
 Die door u liefde brant.

Neemt desen, &c.

Wanneer sal ick genieten
 V Bruydegom voor al,
 Sal ick langh tranen gieten
 In dit traen-vloedich dal?
 Mijn herte haect,
 Mijn siele snaect,
 Dat sy by u geraect.

Mijn herte, &c.

Maer want ick noch moet beyden,
 Doet my soo leven nu,
 Dat als ick hier sal scheyden
 Mach comen recht tot u,
 Mijn Bruygom schoon,
 Der Maegden kroon
 Verleent in 's Hemels troon.

Mijn Bruygom, &c.

Liedekens vanden Doot. I. Van een jonck Mensch stervende.

Op de wijze: Ick vind' eylaes my nu in noot, &c.

AEnhoort mijn clacht o bloeyende jeucht,
 Die u vermaect in ydel vreucht,
 Spiegelt u vry,
 En denckt aen my,
 De wijl ghy meucht.

Ick heb wel eer getriumpheert,
 Wellust des vleeschs altijd begeert,
 Met groot jolijt,

Na des werelts tijt,
'T welck haest verkeert.

Dansen en spelen heb ick gesocht,
Mijn tijt heel ydel door gebrocht,
'T is my nu leet,
Godt is't die 't weet,
Waer ick om docht.

In bancketeren vroom te sijn,
Lieflijck verciere mijn aenschijn,
Dit was voorwaer,
Mijn vreucht eenpaer,
Mijn medecijn.

Maer 't is eylaes te seer verkeert,
My die de werelt heb gheeert,
Brengh nu in noot,
Die wrede doot,
Die my turbeert.

Wat ick aenschou 't is my al pijn,
'T geen my wel eer vreucht plach te sijn,
Ick ben ontriefte,
Alst Godt belieft,
Salt anders sijn.

Dit wort seer van my beclaegt,
Dat ick die werelt heb behaegt,
Die lieflijck toont,
Maer bitter loont,
'T welck my doorknaegt.

In mijnen fleur word' ick gepluckt,
Gelijck een rose onderdruckt,
De wijl sy staet,
Bloeyt delicaet,
Wort afgeruckt.

Op een quaet fundament hy bout,
 Die hem op aertsche vreugd vertrouwt,
 Die felle doot,
 Spaert cleyn noch groot,
 Jonck nochte out.

Siet Hercules alsoo vermaert,
 Die grote draecken metten swaert,
 Door grote kracht,
 Te niet gebracht,
 Is niet gespaert.

Cresus die rijkste des werrelts wijt,
 Salomon in wijsheyt onbenijt,
 Sijn hier gestelt,
 In doots geweld,
 In corten tijt.

Hector van Troyen seer valiant,
 Achilles helt van Griecken lant,
 En oock die nett'
 Helena met,
 Paris playsant.

Die niet beweecht is als een steen,
 Ick sie d'exempels in 't gemeen,
 Men niemant van,
 Die den doot verwan,
 Dan Godt alleen.

O doot, o doot! breeckt u propoost,
 Dat ick van druck mach sijn verloost,
 Tot Godt den Heer,
 Neem ick mijn keer,
 Hy is mijn troost.

Adieu adieu, druck phantasy,
 O wilde jeucht gedenckt dit vry,

Een roos die bloeyt,
Men haest wtroeyt,
Siet dit aen my.

I I. Noch vande doot.

Op die wijze: Cupido Triumphant, &c.

O Doot, o bitter doot !
Ghy spaert noch groot noch clenen,
Ontneemt goet ende moet
Brenge ons droefheyt en wenen,
Eylaes moet soo voorby
Soo ras ons leven bly;
O vrede doot! hoe bitter sijt ghy.

Hoe veel Lantsheeren claer
Sijn laes van u verslonden,
Hoe menich helt voorwaer
In alsoo corte stonden.

Eylaes, &c.

Wat Princen oyt men sach,
Alhier in groter eeren,
In eenen ooch opslach,
Sachmen hier al passeren.

Eylaes, &c.

Met haren gelen hayr
Waer sijn die maegden schoone?
Om haer schoon aensicht claer
Die spannen hier de croone.

Eylaes, &c.

'T sy edel, of vileyn,
 Niemand en is gebleven,
 Die wrede doot certeyn
 Eylaes sijn sy gegeven.

Eylaes, &c.

Sy sijn nu allegaer
 Al van die wormen geten,
 Hoe schoon, hoe rijck, hoe claer,
 Haer schoonheyt is versleten.

Eylaes, &c.

Wat baet ons overdaet?
 Wat baet dansen en springen?
 Wat baet ons stout gelaet
 Die doot sal ons aendringen.

Eylaes, &c.

O doot, o bitter doot!
 En kanmen u niet vlieden?
 Aensiet ghy goet noch moet
 Moet ick oock aldus scheidyden?

Eylaes, &c.

Wat is dan mijnen troost,
 In dit verganckelijck leven:
 Dan dat ick Godt altoost
 Met herten mach aencleven,
 Het moet toch al voor by
 Soo ras mijn leven bly,
 O vrede doot! bitter sijt ghy.

Noch een ander vande Doot.

Op de wijze: Van d'Engelsche Fortuyn.

AL watmen hier in dese werelt siet,
 O soete jeught, hoe schoon, en blijft toch niet
 Och het moet al, och het moet al vergaen,
 Niet, niet dan God, kan vaste blijven staen.

Hoe wel vergaert, hoe vredich hier by een,
 Het scheidt komt daer en helpt gheen geweest
 Al wiescht ghy schoon met tranen u aenschijn,
 Al wat vergaert het moet ghescheiden sijn.

Den eenen steen op d'ander wert geleyt,
 Tot een palley van groter majesteyt,
 Steeckt wt die borst, en schijnt wonder vast,
 Hoe meer vergaert, hoe meerder scheidens last.

Die Son en Maen, vergaren wel te saem,
 Die sternen klaer versamen wel bequaem,
 Die locht, aerd', vier, en water komt by een,
 'T vergaert toch al eylaci om te sche'en.

Die felle doot, die scheidt man en wijf,
 Die felle doot, die scheidt siel en lijf,
 Die felle doot die moeder scheidt van 't kint.
 Het scheidt al, en sterft watmen hier vint.

Maer die vergaert met onsen Heere sterck,
 En vaste blijft by Godes woort en kerck,
 Die en kan niet van scheidt sijn beswaert,
 Wanneer hy scheidt, hy van het scheidt vaert.

Mijn broeders al en susters die ick eer,
 Laet u van Christo scheidt nimmermeer,
 Maer scheidt van sondt, van werelt, satan, hel,
 Waer meed' ick scheidt, en seg adieu vaert wel.

III. Noch een ander wt de persoon van een jonge Dochter overleden.

Op de wijze: Hy is my onbekent, &c.

Hoe ligh ick hier in dees ellende
 Van mijn vijf sinnen gans berooft,
 Komt siet my aen ghy aertsche bende
 Die van die werelt wert verdooft,
 Ghy die altijd in ydel saken,
 Soeckt uwen geest soo te vermaken.

Die Zee-syrene met soet singen
 Verdooft den stuyrman in het Meer,
 Dat hy zijn seyl niet kan bedwingen
 Maer moet vergaen door storm onweer,
 So doen sy die in ydelheden
 Verliesen haer verstant en reden.

Wat heb ick schonen tijt versleten
 In te vercierem mijn lichaem,
 Dat wort nu van die wormen geten,
 Wiens schoonheyt menich 't hert ontnaem,
 Niemand en hoeft hier mee te spotten,
 Want yder moet in d'aerde rotten.

Mijn schoon geel hayr dat placht te blincken,
 En mijn hoofd jeugdich cierenden seer,
 Dat sietmen in die aerde sincken,
 Ach hoe subijt quam dese keer!
 Mijn schoon couleur is gansch verloren,
 Sterven most ick, ick was geboren.

Mijn leden och 't is te bewenen
 Daer ick met dansten pertinent,

Die worden nu verrotte benen
 En nu tot vuyle aerd' ghewent,
 Mijn vleys dat ander plach te locken,
 Leyt deerlijck nu in d'aerd getrocken.

Mijn mont, mijn stem, als blinckend' snaren,
 Is nu vergaen als roock oft mist,
 Wilt ghy nu sien waert is gevaren?
 Gaet aen mijn graf besiet de kist,
 Daer sult ghy sien dat vele wormen
 Mijn lichaem grouwelijck bestormen.

Mijn oogen die met soete loncken
 Verwonden menich minnaers hert,
 Sijn voor de wormen nu speloncken,
 Ende bedeckt met d'aerde swart,
 Mijn wangen die plachten te blösen
 Sijn al vergaen gelijk de rosen.

Mijn lippen root, en witte tanden
 Verciersel van mijn lieven mont,
 Mijn wel gemaecte witte handen,
 En fraey besneden aensicht ront,
 Sijn al van d'aerde ingeswolgen
 Een yder denckt dat hy moet volgen.

Mijn huysen al en schoon palleyzen,
 Beslyt ick nu in eenen hoeck,
 Mijn kleeren schoon wilt overpeysen
 Sijn nu maer eenen lijnen doeck,
 Mijn reuck en verwe gekalandert
 Is nu in vuylen stanck verandert.

Heb ick nu goet of quaet bedreven
 Daer voor sal ick nu loon ontfaen,
 En rekening geven van mijn leven,
 Mijn siel moet voor den richter staen,

Kan 's werelts goet my nu doen voordeel
Daer ick moet staen voor dat streng oordeel.

Daerom ghy die met 's werelts minnen
Verquist nu uwen schonen tijt,
Hoe rijck, hoe arm, hoe wijs van sinnen,
Weet dat die doot geeft geen respijt,
Daerom wilt u nu willich geven
Om met Godt eewichlijck te leven.

Van den geestelijcken Ridder, die liefde Godts tot de Maegden.

Op die wijze: Van Susanna.

Het reder een Ridder wt jaghen,
Wt jaghen, en vant een Maegden croon
Hy dacht hoe hy haer mocht behagen
Hy gaf haer een krans van eere schoon.

Hy dacht &c.

Hy sprack aenhoort ghy Maegden reyne,
Reyne, Jesus heeft u gesint,
Dies wil hy oock voorwaer alleyne,
Van u suuyverlijck wesen bemint.

Dies wil &c.

Gedenckt hoe ghy verwint met strijden,
Met strijden, die kranckheyt van die natuer,
Dat ghy mocht namaels u verblijden,
Met die jonckvroulijcke croone puer.

Dat ghy &c.

In seden wilt niet sijn hoochmoedich,
Hoochmoedich, verheft u nimmermeer
Hoe wel ghy sijt van Jaren bloedich

Van lichaem en leden schoon en teer.

Hoe wel &c.

Want wat sijn toch die claer oogen,
Claer oogen, in u ghesicht geprent,
En al dat gratieus vertogen,
Van u geheel lichaem excellent.

En al &c.

Och anders niet dan stof der aerden,
Der aerden, dus trout daer op niet,
V lichaem dat is cleyn van weerden,
'T welck haest verdrogen sal als een riet.

V lichaem &c.

Spiegelt u toch eens aen een rose,
Een rose, als sy open staet,
Sy bloeyt voorwaer een cleyne pose,
Want haer schoonheyt alte haest vergaet.

Sy bloeyt. &c.

Soo sal in u oock haest verdwijnen,
Verdwijnen, 't aensicht door den doot
Dat ghy nu hebt met vele pijnen
Willen behouden claer en root.

Dat ghy &c.

Maer soo ghy u siel maeckt van binnen,
Van binnen, door deugt hupsch en schoon,
Dan sal u den Heere Christus minnen
En cieren met die hemelsche croon.

Dan sal &c.

Laet dan des werelts vreugde varen,
Al varen, sy brengt droefheyt en pijn,
Wilt dencken op der Maeghden scharen
Die in die hemelsche glory sijn.

Wilt &c.

Een nieuw liet voor den Heer verheven,
 Verheven, singen die Maeghden daer,
 En haer wort oock alleen gegeven
 Te volgen altijd dat Lammeken klaer.

En haer &c.

Wilt ghy met haer dit nieuw liet singen,
 Liet singen, d'ydelyheit versmaet,
 En wilt oock u lichaem bedwingen,
 Van ontucht en alle sonden quaet.

En wilt &c.

Adieu ghy Maeghden al te samen,
 Te samen, brengt den tijt soo uyt,
 Maeckt u met deugden soo bequame
 Om Jesu te sijn een lieve bruyt.

Maeckt &c.

Noch een ander vant H. Sacrament, ghemaect van S. Thomas van Aquinen.

*ADoro te devotè latens Deitas
 Quae sub his figuris verè latitas,
 Tibi se cor, meum totum subjicit
 Quia te contemplans totum deficit.*

Ave Iesu Pastor fidelium,

Adauge fidem omnium in te credentium.

'K aenbid u ootmoedich verborgen Godtheyt,
 Die onder dees figuer schuylt inder waerheyd,
 Mijn hert ick u Heere onderwerp ganselijck
 Want geen menschen verstant begrijpt dit eyndelijc.

Ave Iesu, onsen behoeder sijt

Vermeert doch ons geloof in dees benauden tijt.

*Visus, gustus, tactus in te fallitur,
Sed auditu solo in te creditur,
Credo quicquid dixit Dei filius,
Nil hoc veritatis verbo verius.*

Ave Iesu, &c.

Doort gesicht en smaec, gevoel ic nimmermeer,
Maer door 't gehoor ken ic u mijn Godt en Heer,
Al dat ghesproken heeft Godts eygen soon,
Ic vast geloof, en blijf by sijnen woorden schoon.

Ave Iesu, &c.

*In cruce latebat sola Deitas,
ged hic latet simul & humanitas,
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto, quod petivit latro poenitens.*

Ave Iesu, &c.

Aenden cruys daer schuylden alleen die Godtheyt,
Maer hier onder schuylt oock mede die menscheyt,
Dit beyde bekenne ick en geloof vast,
Met den moordenaer roep ick Heer mijn schult wt wast.

Ave Iesu, &c.

*Plagas sicut Thomas non intueor,
Deum tamen meum te confiteor,
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.*

Ave Iesu, &c.

V wonden als Thomas ick niet aen en schou
Nochtans ken ick u mijn Godt daer ick op bou,
In dit geloof sterckt my hoe langer hoe meer,
Om met een goede hoop u te beminnen seer.

Ave Iesu, &c.

*O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam praestans homini,
Praesta meae menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.*

Ave Iesu, &c.

O gedachtenis van onses Heeren doot,
Die den menschen leven doet warachtich broot,
Mijn sinnen stuert u te leven eewelijck,
En dat den smaeck ws soetheyts duert oneyndelijck.

Ave Iesu, &c.

*Pie Pellicane, Iesu Domine,
Me immundum munda tuo sanguine,
Cujus una stilla salvum facere,
Totum mundum quit ab omni scelere.*

Ave Iesu, &c.

O goeden pellicaen Jesu onsen Heer,
Met u bloet suyvert my die besmet ben seer.
Een dropken kan salich maecken ons te gaer,
Die gansche werelt suyveren van sonden swaer.

Ave Iesu, &c.

*Iesu quem velatum nunc aspicio,
Quando siet illud quod tam sitio,
Vt te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuae gloriae.*

Ave Iesu, &c.

O Jesu dien ick bedecktelijck aenschow,
Wanneer salt sijn 't geen ick op u betrow,
Dat ick u mach sien van aensicht tot aensicht,
Met mijnder sielen oogen door u glans verlicht.

Ave Iesu, &c.

Tafel van alle de Liedekens in desen Boeck begrepen.

Almachtich Heer Jesu goet	13
Al lijd ick druck en swaer gequel	144
Ach! hoe den schoonsten my martiliseert	161
Aenhoort mijn clacht o bloeyende jeucht,	167
Al watmen hier in dese werelt siet,	172
<i>Adoro te devote latens Deitas</i>	177
Comt nu blijlijck te gare	54
Christus is ons verresen	56
Comt Schepper heylich Geest	63
Compt mijn siel by my verheven	95
Christus sprack tot een ziel seer soet	114
Christus o Heer playsant	117
Dat ick de sond' dus langh heb gedaen	121
Doen ick des werelts weeld hantierden	128
Die Jesum heeft wtgelesen	142
Een Zee vol stercke baren	86
Eylaes! ick mach beclagen	92
Een Engel wort gesonden	136
Een vluchtich hert	148
Godt heeft u mensch geschapen.	7
Gegroet soo moet ghy zijn	72
Goede Godt ick moet u clagen	139
Helpt ons schepper Almachtich Heer	77
Hoe hebt ghy Heer in dit groot leyt	88
Hoe ligh ick hier in dees ellende	173
Het reder een Ridder wt jagen	175
Ick groet u vol van graci'	20
<i>Iesu dulcis memoria</i>	30
Ick mach wel clagen, Heer	126
Laet ons al loven	16
Laet ons den Heere danckbaer zijn	18

Laet ons met herten reyne	32
Met droefheyf swaer omvanghen.	21
Mijn lippen opent Heere	58

Mijn ziel maeckt groet den Heer	73
Maria Moeder Jesu Christ	75
Mijn hert is op een lief gesedt	103
Mijn ziel, o schoone creature	132
Mijn hert met lust te singen pooght	145
Mijn Heer, mijn Godt, mijn herte	165
Na dat ons lichaem teer en swack	11
Naer een droevich geklagh	24
Naer den opganck der Sonnen claer	52
Ons Vader Godt gepresen	19
Ons is geboren een kindeken	28
O soete Harmonien	29
O Jesu soet	37
O ghy salicheyt der eerden	39
O bloedige hoofd mijns Heeren	45
O schepper fier	81
O Sacrament	64
O Maria fonteyne vol deughden	69
Ontfermt u Heer o eewich goet	79
O Heer wilt ons ontfermen	83
O Heer aensiet toch Sion teer	97
O Jesu goet	101
O eewicheyt, o eewicheyt	111
O mensch hoort mijn vermaen	122
O Heere mijn Godt, mijn schepper pure	134
O eewich Godt wy bidden glijck	157
O Heer rijck en vol genaden	163
O doot, o bitter doot !	170
<i>Parvulus nobis nascitur</i>	28
Seght wat helpt alle welt	124
Stelt noyt wt gedachten.	152
So my ymant quaem te vragen.	159
Van u droefheyt wilt nu ontspringhen	35

Van liefd' wat een groot lijden	49
Verheucht ghy droeve vrouwen	51
Wilt Heer gebenedijden	14
Weest gegroet mijn Heere	41
Wie hanght dan hier mijns herten lief	47
Wacht u ghy Catholijcken wel	99

Wat strijdt de werelt doch	105
Wat is, wilt leeren	107
Wilt u met my bekeeren	118
Wilder als wilt, wie sal my temmen	130
Wat sal ick gaen beginnen	141
Weest ons o Heer genadich	152
Zijt gegroet o Jesu goedich	43

FINIS.

